

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B****NOLĪGUMS**

starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par preču un pasažieru dzelzceļa un autotransporta pārvadājumiem

(OV L 114, 30.4.2002., 91. lpp.)

Grozīts ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Kopienas–Šveices iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 2/2004 (2004. gada 22. jūnijs)	L 75	60	22.3.2005.
► <u>M2</u>	Kopienas–Šveices Iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 1/2009 (2009. gada 16. jūnijs)	L 273	15	17.10.2009.
► <u>M3</u>	Kopienas–Šveices Iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 1/2010 (2010. gada 22. decembris)	L 19	34	22.1.2011.
► <u>M4</u>	Kopienas un Šveices Iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 1/2013 (2013. gada 6. decembris),	L 352	79	24.12.2013.
► <u>M5</u>	Kopienas un Šveices Iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 1/2015 (2015. gada 16. decembris)	L 23	82	29.1.2016.
► <u>M6</u>	Kopienas un Šveices Iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 2/2016 (2016. gada 10. jūnijs)	L 186	38	9.7.2016.
► <u>M7</u>	Kopienas un Šveices iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 1/2018 (2018. gada 12. jūnijs)	L 166	20	3.7.2018.

Labota ar:

- **C1** Kļūdu labojums, OV L 33, 10.2.2016., 38. lpp. (1/2015)

NOLĪGUMS

starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par preču un pasažieru dzelzceļa un autotransporta pārvadājumiem

ŠVEICES KONFEDERĀCIJA, turpmāk – “Šveice”), no vienas puses,

EIROPAS KOPIENA, turpmāk – “Kopiena” no otras puses,

kuras kopā turpmāk ir “Līgumslēdzējas puses”,

APZINOTIES Līgumslēdzēju pušu ieinteresētību sadarbības un tirdzniecības attīstīšanā, jo īpaši savstarpēji piešķirot piekļuves tiesības transporta pakalpojumu tirgum, kas paredzēts 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomiskās Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgumā par preču dzelzceļa un autotransporta pārvadājumiem (turpmāk “1992. gada Nolīgums”) 13. pantā,

VĒLOTIES izstrādāt saskaņotu transporta politiku, kas vērsta uz tādu preču un pasažieru transporta veidu izmantošanas veicināšanu, kas ir ekoloģiski nekaitīgi un ekonomiski izdevīgi, jo īpaši Alpos,

VĒLOTIES nodrošināt dažādu transporta veidu veselīgu konkurenci, un tā kā šiem transporta veidiem jāsedz to izmaksas,

APZINOTIES nepieciešamību nodrošināt Šveices transporta politiku un Kopienas transporta politikas vispārējos principus, jo īpaši attiecībā uz saskaņotas likumdošanas un reglamentējošās bāzes realizāciju,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Vispārīgi principi un mērķi

1. Šis Nolīgums starp Kopienu un Šveici ir vērsts uz Līgumslēdzēju pušu savstarpēju piekļuves tiesību liberalizāciju pretējās puses preču un pasažieru dzelzceļa un autotransporta pārvadājumu pakalpojumu tirgum tā, lai nodrošinātu iespējami efektīvu transporta pārvaldību, izmantojot maršrutus, kuri no tehniskā, ģeogrāfiskā un ekonomiskā viedokļa ir piemērotākie visiem transporta veidiem, uz kuriem attiecas šis Nolīgums, kā arī uz saskaņotas transporta politikas pamatprincipu noteikšanu.

2. Nolīguma normu un to piemērošanas pamatā ir savstarpēja izdevīguma un transporta veida brīvas izvēles principi.

3. Piemērojot šo Nolīgumu, Līgumslēdzējas puses apņemas neizmantot diskriminējošus pasākumus.

▼B

2. pants

Darbības joma

1. Neskarot 1992. gada Nolīgumu un ievērojot 7. panta 3. punktu, šis Nolīgums attiecas uz preču un pasažieru autotransporta divvirzienu pārvadājumiem starp līgumslēdzējām pusēm, uz tiešajiem pārvadājumiem, šķērsojot Pušu teritoriju, uz trīspusējiem pasažieru un preču autotransporta un dzelzceļa pārvadājumiem un uz Šveices iekšējo tirgu.
2. Šis nolīgums attiecas uz pasažieru un preču starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem un uz starptautiskajiem kombinētajiem pārvadājumiem. Tas neattiecas uz dzelzceļa uzņēmumiem, kas nodrošina tikai pilsētas, piepilsētas vai reģionālo satiksmi.
3. Šis Nolīgums attiecas uz transporta pakalpojumiem, kurus sniedz autotransporta uzņēmumu un dzelzceļa uzņēmumi, kuri reģistrēti kādā no Līgumslēdzējām pusēm.

3. pants

Definīcijas

1. Autotransports

Šajā Nolīgumā:

- “kravu autopārvadātāja darbība” ir uzņēmuma darbība, par samaksu vai atlīdzību pārvadājot preces ar autotransportu vai sakabinātiem autotransporta līdzekļiem,
- “pasažieru satiksmes autopārvadātāja darbība” ir uzņēmuma darbība, par samaksu vai atlīdzību veicot starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusu,
- “uzņēmums” ir fiziska persona, peļņas vai bezpeļņas juridiska persona, peļņas vai bezpeļņas personu apvienība vai grupa bez juridiskas personas statusa, oficiāla iestāde ar atsevišķas juridiskas personas statusu, vai iestāde, kas atkarīga no citas iestādes ar šādu statusu,
- “autotransporta līdzeklis” ir automobīlis, kas reģistrēts kādas Līgumslēdzējas puses teritorijā, vai transporta līdzekļu sakabe, no kuras vismaz vilces vienība ir reģistrēta kādas Līgumslēdzējas puses teritorijā un ir paredzēti tikai preču pārvadāšanai, kā arī automobīli, kuru konstrukcija un aprīkojums ir tādi, lai tie būtu piemēroti un paredzēti vairāk nekā deviņu personu pārvadāšanai, ieskaitot vadītāju,
- “starptautiski pārvadājumi” ir tāds maršruts, ko veic autotransporta līdzeklis, kura sākums ir vienas Līgumslēdzējas puses teritorijā, bet galamērķis ir otras Līgumslēdzējas puses teritorijā vai trešā valstī, un arī otrādi, kā arī tukša autotransporta līdzekļa kustība saistībā ar iepriekšminēto maršrutu; ja maršruta sākums vai galamērķis ir trešā valstī, pārvadājumiem jāizmanto autotransporta līdzeklis, kas reģistrēts tajā Līgumslēdzējā pusē, kuras teritorijā ir maršruta sākums vai galapunkts,

▼B

- “tranzīts” ir preču vai pasažieru pārvadājumi (bez iekraušanas vai izkraušanas) un tukšu autotransporta līdzekļu kustība, šķērsojot Līgumslēdzējas puses teritoriju,
- “Šveices iekšējais tirgus” ir preču pārvadājumi par samaksu vai atlīdzību no Kopienas vienas dalībvalsts uz citu ar Šveicē reģistrētu autotransporta līdzekli, vienā braucienā pa parasto maršrutu gan šķērsojot, gan arī nešķērsojot Šveices teritoriju,
- “trīspusējas transporta operācijas, kurās iesaistītas trešās valstis” ir pasažieru un preču pārvadājumi no vienas Līgumslēdzējas puses teritorijas uz trešo valsti, un arī otrādi, ar autotransporta līdzekli, kas reģistrēts otras Līgumslēdzējas puses teritorijā, neatkarīgi no tā, vai vienā braucienā pa parasto maršrutu autotransporta līdzeklis brauc pa tās valsts teritoriju, kurā tas reģistrēts,
- “atļauja” ir pilnvarojums, licence vai koncesija, kas nepieciešami saskaņā ar Līgumslēdzējas puses tiesību aktiem.

2. Dzelzceļa transports

Šajā Nolīgumā:

- “dzeltzceļa uzņēmums” ir privāts vai valsts uzņēmums, kura galvenais darbības veids ir preču un/vai pasažieru dzeltzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšana, ievērojot noteikumu, ka uzņēmumam jānodrošina vilce; vilci var nodrošināt, izmantojot ritošo sastāvu, kas attiecīgajam dzeltzceļa uzņēmumam nepieder, un personālu, kas šajā dzeltzceļa uzņēmumā nav tieši nodarbināti,
- “starptautiska grupa” ir apvienība, ko izveidojuši vismaz divi dažādās dalībvalstīs reģistrēti dzeltzceļa uzņēmumi, vai viens, kas reģistrēts Šveicē, lai sniegtu starptautiskus pārvadājumu pakalpojumus starp Kopienas un Šveici,
- “infrastruktūras pārvaldītājs” ir valsts iestāde vai uzņēmums, kas tieši atbild par dzeltzceļa infrastruktūras izveidi un uzturēšanu, kā arī par kustības vadības un drošības sistēmu darbību,
- “licence” ir atļauja, ko uzņēmumam izdod Līgumslēdzējas puses kompetenta iestāde, un ar kuru atzīst tā dzeltzceļa uzņēmuma statusu. Minēto statusu var ierobežot ar konkrētu pakalpojumu sniegšanu,
- “iestāde, kas izdod licences” ir iestāde, ko katra Līgumslēdzēja puse ir pilnvarojusi izdot licences,
- “vilcienu maršruts” nozīmē infrastruktūras jaudu, kas vajadzīga, lai vilciena sastāvs noteiktā laikā varētu pārvietoties no vienas vietas uz otru,
- “iedalīšana” nozīmē dzeltzceļa infrastruktūras jaudas piešķiršanu, ko veic par to atbildīgā iestāde,

▼B

- “piešķirēja iestāde” nozīmē iestādi un/vai infrastruktūras pārvaldītāju, ko viena Līgumslēdzēja puse izraudzījusies infrastruktūras jaudu iedalīšanai.
- “pilsētas un piepilsētas pārvadājumu pakalpojumi” ir transporta pakalpojumi, kurus sniedz, lai nodrošinātu pilsētu aglomerāta vai konurbācijas transporta vajadzības, kā arī, lai nodrošinātu satiksmi starp šādu aglomerātu vai konurbāciju un tās apkārtnējiem apgabaliem;
- “reģionālie pārvadājumi” ir transporta pakalpojumi, ko sniedz, lai nodrošinātu reģiona transporta vajadzības.
- “kombinētie pārvadājumi” ir preču pārvadājumi ar smago kravas autotransportu vai kravu pārvadāšanas ierīcēm, kuri daļu maršruta veic pa dzelzceļu, to sākot un/vai beidzot pa autoceļu,
- “konkurētspējīgas dzelzceļa pārvadājumu cenas”: dzelzceļa transporta pakalpojumu cenas uzskatāmas par konkurētspējīgām, ja vidējās dzelzceļa transporta cenas Šveicē saskaņā ar 9. pielikumu līdzīgā maršrutā nepārsniedz izmaksas par autotransportu.

*4. pants***Atruna saskaņā ar 1992. gada Nolīgumu**

Ievērojot atkāpes, kuras ieviestas saskaņā ar šo Nolīgumu, šā nolīguma noteikumi neietekmē Līgumslēdzēju pušu tiesības un saistības, kas izriet no 1992. gada nolīguma.

II SADAĻA**STARPTAUTISKAIS AUTOTRANSPORTS****A. KOPĪGI NOTEIKUMI***5. pants***Pielaiide pārvadātāja darbībai**

1. Uzņēmumi, kuri vēlas veikt profesionālu autopārvadātāju darbību, atbilst šādām trijām prasībām:

- a) laba reputācija;
- b) atbilstoša finanšu pietiekamība;
- c) profesionālā kompetence.

2. Noteikumi, kas attiecas uz šo jomu, izklāstīti 1. pielikuma 1. nodaļā.

*6. pants***Sociālie standarti**

Noteikumi sociālajā jomā izklāstīti 1. pielikuma 2. nodaļā.

▼B

7. pants

Tehniskie standarti

1. Saskaņā ar 2. un 3. punktu Šveice ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc šā Nolīguma parakstīšanas pieņem pasākumus, kuri ir ekvivalenti Kopienas tiesību normām attiecībā uz autotransportam noteiktajiem tehniskajiem nosacījumiem, kas noteikti 1. pielikuma 3. nodaļā.

2. Divu gadu laikā no šā Nolīguma spēkā stāšanās dienas Šveice attiecībā uz autotransporta līdzekļu tehnisko kontroli pieņem Kopienas tiesībām ekvivalentus tiesību aktus.

3. Šveices noteiktais kopējās pilnās masas ierobežojums vilcējiem ar puspiekabi un autovilcieniem no 2001. gada 1. janvāra visu veidu autotransporta līdzekļiem ir 34 t.

No 2005. gada 1. janvāra Šveice pārkārto savus likumdošanas noteikumus par maksimālās masas ierobežojumiem šiem autotransporta līdzekļiem tā, lai tie būtu ekvivalenti attiecīgajām Kopienas normām, kuras ir spēkā šā Nolīguma parakstīšanas dienā.

4. Ceļu lietošanas maksas ieviešana saskaņā ar 40. pantu notiek līdztekus pakāpeniskai 3. punktā noteiktā svara ierobežojuma paaugstināšanai.

5. Līgumslēdzējas puses apņemas attiecībā uz otras Līgumslēdzējas puses teritorijā apstiprinātajiem autotransporta līdzekļiem neizvirzīt par savā teritorijā spēkā esošajiem noteikumiem stingrākus ierobežojumus.

8. pants

Pārejas režīms, kas attiecas uz autotransporta līdzekļu masu

1. Ar mērķi ieviest galīgo režīmu, kas noteikts 7. panta 3. punkta otrajā daļā, preču pārvadājumiem ar autotransportu, kura kopējā faktiskā masa pārsniedz 28 t (līdz 2000. gada 31. decembrim), 34 t (no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim), bet ir ne lielāka par 40 t, no izbraukšanas vietas Kopienā līdz galapunktiem, kas atrodas ārpus Šveices zonai tieši blakus robežai saskaņā ar 6. pielikumu (un arī pretējā virzienā), vai tranzītam caur Šveici tiek noteiktas kvotas, kas pamatojas uz papildus samaksu par infrastruktūras izmantošanu saskaņā ar 2., 3. un 4. punktā noteikto procedūru. Attiecībā uz Šveicē reģistrētajiem autotransporta līdzekļiem šo kvotu var izmantot arī vietējiem pārvadājumiem pa Šveici.

2. Kopiena 2000. gadam saņem kvotu 250 000 atļaujām. Šveice 2000. gadam saņem kvotu 250 000 atļaujām. Ja Nolīgums nestājas spēkā 2000. gada 1. janvārī, kvotu 2000. gadam proporcionāli samazina.

3. Kopiena 2001. un 2002. gadam saņem kvotu 300 000 atļaujām. Šveice 2001. un 2002. gadam saņem kvotu 300 000 atļaujām.

4. Kopiena 2003. un 2004. gadam saņem kvotu 400 000 atļaujām. Šveice 2003. un 2004. gadam saņem kvotu 400 000 atļaujām.

▼B

5. Šveices un Kopienas operatori 2., 3. un 4. punktā noteiktās kvotas izmanto, maksājot par Šveices infrastruktūras izmantošanu, un to aprēķina un iekasē, ievērojot 2. pielikumā noteiktās procedūras.

6. No 2005. gada 1. janvāra autotransporta līdzekļi, kuri atbilst 7. panta 3. punkta otrajā daļā noteiktajiem tehniskajiem standartiem, saskaņā ar 32. pantu ir atbrīvoti no kvotu vai atļauju režīma ievērošanas.

B. STARPTAUTISKIE KRAVU AUTOPĀRVADĀJUMI

9. pants

Preču pārvadājumi starp Līgumslēdzēju pušu teritorijām

1. Starptautiskos preču komercpārvadājumus, kā arī braucienus bez kravas starp Līgumslēdzējām pusēm Kopienas operatori veic saskaņā ar Kopienas atļaujām, kas noteiktas Regulā (EEK) Nr. 881/92 un kuru paraugs dots 3. pielikumā, bet Šveices operatori pēc līdzīgām Šveices atļaujām.

2. Attiecībā uz pārvadājumiem, uz kuriem attiecas šis Nolīgums, šīs atļaujas aizstāj līdzšinējās savstarpējās atļaujas, ar kurām Kopienas dalībvalstis apmainījās ar Šveici, un bija vajadzīgas līdz šā Nolīguma spēkā stāšanās laikam.

3. Pārvadājumi, kas minēti 4. pielikumā, ir atbrīvoti no pārvadājumu atļaujām un licencēšanas sistēmas.

4. Kopienas operatori uz atļauju izdošanas, pagarināšanas un anulēšanas procedūrām un savstarpējas palīdzības procedūrām attiecas Regula (EEK) Nr. 881/92 un tai ekvivalenti Šveices noteikumi.

10. pants

Preču tranzīta pārvadājumi cauri Līgumslēdzēju pušu teritorijai

1. Atcelti ierobežojumi starptautiskiem preču tranzīta komercpārvadājumiem un tukšu autotransporta līdzekļu tranzītam cauri Līgumslēdzēju pušu teritorijai. Šos pārvadājumus veic pēc 9. pantā minētajām atļaujām.

2. Piemēro 9. panta 2., 3. un 4. punktu.

11. pants

Tranzīts caur Austriju

Uz Šveices operatoriem, kuri tranzītā šķērso Austrijas teritoriju, attiecas ekopunktu sistēma, kas ir ekvivalenta Austrijas Pievienošanās akta 9. protokola 11. pantā noteiktajai sistēmai šā protokola spēkā esamības laikā. Ekopunktu aprēķināšanas metodiku un detalizētus noteikumus un procedūras ekopunktu pārzināšanai un kontrolei nosaka administratīvajos noteikumos, kas jāpieņem ar Līgumslēdzēju pušu kopīgu vienošanos vai noslēdzot šo Nolīgumu, un *mutatis mutandis* atbilst iepriekšminētā 9. protokola noteikumiem.

▼B*12. pants***Šveices iekšējais tirgus**

1. No 2001. gada Šveices iekšējais transporta pakalpojumu tirgus atļauts, ievērojot šādus nosacījumus:

— šos pārvadājumus veic pēc 9. panta 1. punktā minētajām atļaujām,

— tos ierobežo ar vienu transporta operāciju atpakaļceļā atgriežoties pēc preču pārvadājumiem starp Šveici un Kopienas dalībvalsti.

2. Līdz minētajam datumam ir pieļaujams izmantot esošās tiesības saskaņā ar spēkā esošajiem divpusējiem nolīgumiem. Šīs tiesības uzskaitītas šā Nolīguma 5. pielikumā.

3. No 2005. gada Šveices iekšējā tirgū ir pilnīgi atcelti visi ierobežojumi. Šos pārvadājumus jāveic pēc 9. panta 1. punktā minētajām atļaujām.

*13. pants***Trīspusējas transporta operācijas, kurās iesaistītas trešās valstis**

1. Pasākumus, kas attiecas uz trīspusējām transporta operācijām, kurās iesaistītas trešās valstis, nosaka pēc kopīgas vienošanās, noslēdzot vajadzīgos nolīgumus starp Kopienas un attiecīgo trešo valsti, un Šveici un šo trešo valsti. Šo nolīgumu nolūks ir nodrošināt savstarpīgumu attieksmē pret Kopienas un Šveices operatoriem attiecībā uz trīspusējām transporta operācijām.

2. Līdz nolīgumu noslēgšanai starp Kopienas un attiecīgajām trešajām valstīm šis Nolīgums neietekmē noteikumus par trīspusējām transporta operācijām, kas paredzēti divpusējos nolīgumos, ko Kopienas dalībvalstis noslēgušas ar Šveici par pārvadājumiem, kurās iesaistītas trešās valstis. Šīs tiesības uzskaitītas šā Nolīguma 5. pielikumā.

3. Pēc 1. punktā minētā režīma noteikšanas Šveice, ciktāl tas vajadzīgs, noslēdz vai attiecīgi pielāgo ar šīm trešām valstīm noslēgtos divpusējos nolīgumus.

*14. pants***Pārvadājumi starp divām vietām, kas atrodas Kopienas dalībvalsts teritorijā, vai starp divām vietām, kas atrodas Šveices teritorijā**

Saskaņā ar šo Nolīgumu ar Šveicē reģistrētiem autotransporta līdzekļiem nedrīkst veikt pārvadājumus starp divām vietām, kas atrodas Kopienas dalībvalsts teritorijā, vai pārvadājumus starp divām vietām, kas atrodas Šveices teritorijā, izmantojot Kopienas dalībvalstī reģistrētu autotransportu.

▼B*15. pants***Aizliegums veikt pārvadājumus naktīs un svētdienās, un masas ierobežojuma atbrīvojumi**

1. Aizliegums vadīt autotransportu naktīs Šveices teritorijā ir spēkā no pulksten 22.00 līdz 05.00.
2. Masas ierobežojumu atbrīvojumi un atbrīvojumi no aizlieguma vadīt autotransportu naktīs un svētdienās noteikti 6. pielikumā.
3. Atbrīvojumi no aizlieguma vadīt autotransportu naktīs jāpiešķir nediskriminējošā veidā un tos var saņemt vienā iestādē. Tos piešķir pret samaksu par administratīvajiem izdevumiem.

*16. pants***Dažu svara ierobežojumu atbrīvojumu atcelšana**

No šā Nolīguma spēkā stāšanās dienas nepiemēro 1992. gada Nolīguma 6. pielikuma II nodaļas 3. un 4. punkta noteikumus.

C. STARPTAUTISKIE PASAŽIERU PĀRVADĀJUMI AR AUTOBUSIEM

*17. pants***Operatoriem piemērojamie nosacījumi**

1. Operatoriem, kas veic komercpārvadājumus, ir atļauts sniegt 7. pielikuma 1. pantā definētos transporta pakalpojumus, nediskriminējot pēc valstspiederības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas, ja šie operatori:
 - ir saņēmuši atļauju Kopienas dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, vai Šveicē sniegt regulāras autobusu satiksmes pakalpojumus, speciālus regulāros pārvadājumus vai neregulārus pārvadājumus,
 - atbilst likuma prasībām par ceļu satiksmes drošību, ciktāl tās attiecas uz standartiem, ko piemēro vadītājiem un transportlīdzekļiem.
2. Pašnodarbinātajiem operatoriem ir atļauts sniegt 7. pielikuma 1. panta 3. punktā definētos transporta pakalpojumus, nediskriminējot pēc valsts piederības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas, ja šie operatori:
 - ir saņēmuši atļauju Kopienas dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, vai Šveicē sniegt autobusu satiksmes pakalpojumus, ievērojot valsts likumdošanā noteiktos tirgus piekļuves nosacījumus,
 - atbilst likuma prasībām par ceļu satiksmes drošību, ciktāl tās attiecas uz standartiem, ko piemēro vadītājiem un transportlīdzekļiem.

▼B

3. Operatori, kas atbilst 1. punkta noteikumiem, var veikt starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusiem, ja Kopienas pārvadātājiem ir Kopienas licence, bet Šveices pārvadātājiem – līdzīga Šveices izdota licence.

Kopienas operatoriem šo licenču paraugi un to saņemšanas, izmantošanas un atjaunošanas procedūras noteiktas Regulā (EEK) Nr. 684/92, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 11/98, un ekvivalentos Šveices tiesību aktos.

*18. pants***Piekļuve tirgum**

1. Atļauja nav vajadzīga 7. pielikuma 1. panta 2.1. punktā minētajiem neregulārajiem pārvadājumiem.

2. Speciāliem regulāriem reisiem, kas definēti 7. pielikuma 1. panta 1.2. punktā, atļauja nav vajadzīga, ja tos veic pēc līguma, kas noslēgts starp organizētāju un pārvadātāju.

3. Transportlīdzekļu tukšbraucieniem sakarā ar 1. un 2. punktā minētajām transporta operācijām atļauja līdzīgā veidā nav vajadzīga.

4. Saskaņā ar 7. pielikuma 2. pantu un visiem pārējiem pantiem atļauja ir vajadzīga regulāras autobusu satiksmes pakalpojumu sniegšanai.

5. Saskaņā ar 7. pielikuma 2. pantu un visiem turpmākajiem pantiem atļauja ir vajadzīga speciāliem regulāriem reisiem, ja tos Kopienas teritorijā neveic pēc līguma, kas noslēgts starp organizētāju un pārvadātāju.

Šveicē šādu pakalpojumu sniegšanai atļauja nav vajadzīga.

6. Pašnodarbināto operatoru autotransporta pakalpojumiem, kas definēti 7. pielikuma 1. panta 3. punktā, Kopienas teritorijā atļauja nav vajadzīga, taču uz tiem attiecas sertifikācijas sistēma.

*19. pants***Trīspusējas transporta operācijas, kurās iesaistītas trešās valstis**

1. Pasākumus, kas attiecas uz trīspusējām transporta operācijām, kurās iesaistītas trešās valstis, nosaka pēc kopīgas vienošanās, noslēdzot vajadzīgos nolīgumus starp Kopienas un attiecīgo trešo valsti, un Šveici un šo trešo valsti. Šo nolīgumu nolūks ir nodrošināt savstarpīgumu attieksmē pret Kopienas un Šveices operatoriem attiecībā uz trīspusējām transporta operācijām.

2. Līdz nolīgumu noslēgšanai starp Kopienas un attiecīgajām trešajām valstīm šis Nolīgums neietekmē noteikumus par 1. punktā minētajām transporta operācijām, kas paredzēti divpusējos nolīgumos, ko Kopienas dalībvalstis noslēgušas ar Šveici par pārvadājumiem, kurās iesaistītas trešās valstis. Šīs tiesības uzskaitītas šā Nolīguma 8. pielikumā.

▼B

3. Pēc 1. punktā minētā režīma noteikšanas Šveice, ciktāl tas vajadzīgs, noslēdz vai attiecīgi pielāgo ar šīm trešām valstīm noslēgtos divpusējos nolīgumus.

20. pants

Pārvadājumi starp divām vietām, kas atrodas vienas Līgumslēdzējas puses teritorijā

1. Saskaņā ar šo Nolīgumu pārvadājumus starp divām vietām, kas atrodas vienas Līgumslēdzējas puses teritorijā, nedrīkst veikt operatori, kas veic uzņēmējdarbību otras Līgumslēdzējas puses teritorijā.

2. Taču tas var izmantot esošās tiesības saskaņā ar spēkā esošajiem divpusējiem nolīgumiem, kurus Kopienas dalībvalstis noslēgušas ar Šveici, ievērojot nosacījumu, ka nenotiek diskriminācija starp Kopienas operatoriem un netiek traucēta konkurence. Šīs tiesības uzskaitītas šā Nolīguma 8. pielikumā.

*21. pants***Procedūras**

Uz atļauju izsniegšanas, izmantošanas, atjaunošanas un izbeigšanas procedūrām, kā arī savstarpējās palīdzības procedūrām attiecas šā Nolīguma 7. pielikuma noteikumi.

*22. pants***Pārejas noteikums**

Atļaujas pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem, kas ir spēkā šā Nolīguma spēkā stāšanās dienā, ir derīgas līdz to termiņa beigām, ja minētajiem pārvadājumiem arī turpmāk ir vajadzīgas atļaujas.

III SADAĻA**STARPTAUTISKAIS DZELZCEĻA TRANSPORTS***23. pants***Vadības neatkarība**

Līgumslēdzējas Puses apņemas:

- garantēt dzelzceļa uzņēmumu vadības neatkarību, galvenokārt tiem piešķirot neatkarības statusu, tādējādi tiem radot iespējas savu darbību pielāgot tirgum un pārvaldīt savas iekšējās lietas valdības institūciju pārziņā,
- nodalīt dzelzceļa infrastruktūras pārvaldīšanu no dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanas vismaz uzskaites un norēķinu līmenī; finansējumu, kas piešķirts vienai no šīm divām darbības jomām, nedrīkst nodot otrai.

▼B*24. pants***Piekļuves un tranzīta tiesības attiecībā uz dzelzceļa infrastruktūru**

1. Dzelzceļa uzņēmumiem un starptautiskajām grupām ir 1. pielikuma 4. iedaļā minētās piekļuves un/vai tranzīta tiesības, kas definētas Kopienas likumdošanā.
2. Dzelzceļa uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību vienas līgumslēdzējas puses teritorijā, piešķir piekļuves tiesības infrastruktūrai otras Līgumslēdzējas puses teritorijā starptautisko kombinēto pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai.
3. Dzelzceļa uzņēmumi un starptautiskās grupas, kas izmanto savas piekļuves vai tranzīta tiesības, ar attiecīgās dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājiem noslēdz vajadzīgos administratīvos, tehniskos un finanšu nolīgumus, kas saistīti satiksmes vadības un kustības drošības jautājumiem 1. un 2. punktā minēto starptautisko pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai.

*25. pants***Dzelzceļa licences**

1. Konkrētā dzelzceļa pārvadājumu pakalpojuma sniegšanai vajadzīgās licences saņemšana ir ir priekšnosacījums dzelzceļa infrastruktūras piekļuves/tranzīta pieteikuma iesniegšanai un tiesībām sniegt pārvadājumu pakalpojumus. Tomēr pati par sevi šāda licence nedod tās turētājam piekļuves tiesības dzelzceļa infrastruktūrai.
2. Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam ir tiesības pieteikties uz licenci Šveicē vai Kopienas dalībvalstī, kurā tas ir reģistrēts. Līgumslēdzējas puses neizdod licences vai nepagarina to derīguma termiņu, ja nav izpildītas šā Nolikuma prasības.
3. Līgumslēdzēju pušu pārziņā licences izsniedz par esošo un jaunu uzņēmumu licencēšanu atbildīgā iestāde.
4. Licences abpusēji atzīst Kopienā un Šveicē.
5. Tām jāatbilst Līgumslēdzēju pušu noteiktajām prasībām par labu reputāciju, finanšu pietiekamību, profesionālo kompetenci un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu visā licences derīguma termiņā. Noteikumi, kas attiecas uz šo jomu, izklāstīti 4. pielikuma 1. nodaļā.
6. Licence ir spēkā, kamēr attiecīgais dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums ievēro saistības saskaņā ar iepriekšminētajiem noteikumiem. Tomēr atbildīgā iestāde var pieprasīt licenču regulāru pārskatīšanu.
7. Uz licenču pārbaudīšanu, grozīšanu, apturēšanu vai anulēšanu attiecas iepriekšminētie juridiskie noteikumi.

▼B*26. pants***Drošības sertifikāta izsniegšana**

1. Līgumslēdzējas puses pieprasa arī, lai dzelzceļa uzņēmumi iesniegtu drošības sertifikātu, kurā noteiktas drošības prasības, kas tiem jāievēro, lai konkrētajos maršrutos garantētu sniedzamo pakalpojumu drošību.
2. Dzelzceļa uzņēmums var iesniegt drošības sertifikāta pieteikumu tās Līgumslēdzējas puses izraudzītajai iestādei, kuras teritorijā atrodas dzelzceļa uzņēmuma izmantojamā infrastruktūra.
3. Drošības sertifikāta saņemšanai dzelzceļa uzņēmumam jāizpilda Šveices likumdošanā noteiktās prasības attiecībā uz maršruta daļu Šveicē, un Kopienas tiesību normas attiecībā uz maršruta daļu Kopienas teritorijā.

*27. pants***Vilcienu maršrutu piešķiršana**

1. Abas Līgumslēdzējas puses nozīmē par infrastruktūras jaudu piešķiršanu atbildīgo iestādi, kas var būt īpaša institūcija vai arī infrastruktūras pārvaldītājs. Atbildīgā iestāde, kas ir informēta par visiem pieejamajiem vilcienu maršrutiem, jo īpaši nodrošina, ka:

— dzelzceļa infrastruktūras jaudas piešķir taisnīgi un nediskriminējoši, un ka

— ievērojot 3. un 4. pantu, iedalīšanas kārtība rada iespējas izmantot infrastruktūru efektīvi un vislabākajā veidā.

2. Dzelzceļa uzņēmums vai starptautiska grupa, pieprasot vienu vai vairākus maršrutus, iesniedz pieteikumu infrastruktūras jaudu saņemšanai tās Līgumslēdzējas puses piešķirējai iestādei, kuras teritorijā atrodas konkrētā pakalpojuma atiešanas punkts. Piešķirēja iestāde, kurai iesniegts pieteikums, tūlīt informē partneriestādi, uz kuru attiecas šis pieteikums. Pēdējā pieņem lēmumu ne vēlāk kā mēneša laikā pēc vajadzīgās informācijas saņemšanas; atbildīgajām iestādēm ir tiesības pieteikumu noraidīt. Atbildīgā iestāde, kurā iesniegts pieteikums, kopīgi ar saviem partneriem pieņem lēmumu par pieteikumu vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc visas vajadzīgās informācijas iesniegšanas. Infrastruktūras jaudu piešķiršanas pieprasījumus izskatīšanas procedūras tiek veiktas saskaņā ar I pielikuma 4. iedaļas noteikumiem.

3. Kopiena un Šveice var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, iedalot dzelzceļa infrastruktūras jaudu, priekšroku dod šādiem dzelzceļa pakalpojumiem:

a) sabiedrības interesēs sniedzamajiem pakalpojumiem;

b) pakalpojumiem, kurus pilnībā vai daļēji sniedz, izmantojot īpaši tiem izveidotu infrastruktūru (piemēram, ātrgaitas dzelzceļa līnijas vai īpašas kravu pārvadājumu līnijas).

▼B

4. Kopiena un Šveice var dot piešķirējai iestādei īpašus norādījumus par infrastruktūras jaudas nediskriminējošu iedalīšanu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas sniedz noteiktu veidu pakalpojumus vai sniedz pakalpojumus noteiktos apgabalos, ja šādas tiesības ir nepieciešamas, lai nodrošinātu pienācīgus sabiedriskos pakalpojumus vai infrastruktūras jaudas efektīvu izmantošanu, vai arī jaunu infrastruktūras objektu finansēšanai.

5. Dalībvalstis var paredzēt iespēju, ka pieteikumam par piekļuvi infrastruktūrai pievieno drošības depozītu vai līdzīgas garantijas.

6. Kopiena un Šveice izstrādā un publicē infrastruktūras jaudu piešķiršanas procedūras. Tā attiecīgi informē saskaņā ar šā Nolīguma 51. pantu izveidoto apvienoto komiteju.

*28. pants***Norēķini un izmantošanas maksa**

1. Noteiktā laika posmā infrastruktūras pārvaldītājam jābūt no vienas puses izmantošanas maksas ieņēmumu un iespējamā valsts finansiālā atbalsta bilancei ar infrastruktūras izmaksām no otras puses.

2. Infrastruktūras pārvaldītājs nosaka dzelzceļa infrastruktūras izmantošanas maksu, kuru tas pārvalda, un kura jāmaksā dzelzceļa uzņēmumiem vai starptautiskajām grupām par tā infrastruktūras izmantošanu.

3. Infrastruktūras izmantošanas maksu nosaka, galvenokārt ņemot vērā pakalpojuma veidu, tā sniegšanas laiku, tirgus situāciju un infrastruktūras tehnisko stāvokli.

4. Maksājumus saņem infrastruktūras pārvaldītājs(-i).

5. Apspriežoties ar infrastruktūras pārvaldītājiem, abas Līgumslēdzējas puses izstrādā izmantošanas maksas noteikšanas procedūras. Vienādu pakalpojumu sniegšanai vienā un tajā pašā tirgū nosakāmajai infrastruktūras izmantošanas maksai ir jābūt nediskriminējošai.

6. Infrastruktūras pārvaldītāji par visām būtiskākajām attiecīgās infrastruktūras stāvokļa vai jaudas izmaiņām savlaicīgi informē dzelzceļa uzņēmumus un starptautiskās grupas, kuri izmanto to infrastruktūru 24. pantā minēto pakalpojumu sniegšanai.

*29. pants***Pārsūdzības**

1. Līgumslēdzējas puses veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visus lēmumus par infrastruktūras jaudu piešķiršanu vai izmantošanas maksas noteikšanu varētu pārsūdzēt neatkarīgā institūcijā. Šī institūcija savu lēmumu pieņem divu mēnešu laikā pēc visas attiecīgās informācijas iesniegšanas.

▼B

2. Līgumslēdzējas puses veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar šā panta 1. punktu un 25. panta 3. punktu pieņemtie lēmumi ir pakļauti tiesu iestāžu uzraudzībai.

IV SADAĻA

SASKAŅOTA TRANSPORTA POLITIKA

A. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

30. pants

Mērķi

1. Līgumslēdzējas puses vienojušās, ja vajadzīgs un gadījumos kad vajadzīgs, ar pasažieru un kravu pārvadājumiem saistītajos jautājumos izstrādāt saskaņotu transporta politiku. Šīs politikas mērķis ir pastāvīgas mobilitātes nodrošināšana, apvienojot transporta sistēmas efektīvu izmantošanu ar vides aizsardzības jautājumu risinājumu.

2. Līgumslēdzējas puses darīs visu iespējamo līdzīgu pārvadājumu apstākļu, tostarp arī nodokļu režīma, radīšanai savās teritorijās, jo īpaši raugoties, lai satiksme neapietu Alpu reģionus un šajās teritorijās tiktu nodrošināts labāks transporta plūsmu sadalījums.

31. pants

Pasākumi

1. Šim nolūkam Līgumslēdzējas puses veic pasākumus, kas vērsti uz veselīgas konkurences nodrošināšanu starp transporta nozarēm un to iekšienē, veicina videi nekaitīgāku transporta līdzekļu izmantošanu gan pasažieru, gan kravu pārvadājumiem.

2. Papildus II un III sadaļā noteiktajiem pie šiem pasākumiem pieder arī:

- dzelzceļa infrastruktūru izveidošana caur Alpiem, nodrošinot iespējas sniegt gan cenas, gan kvalitātes ziņā konkurētspējīgus pakalpojumus,
- atbilstošu autotransporta izmantošanas maksas sistēmu ieviešana,
- atbalsta pasākumi.

3. Pasākumus, kurus Līgumslēdzējas puses īsteno saskaņā ar šo Nolīgumu, veic pakāpeniski un savstarpēji iespējami saskaņoti.

32. pants

Principi

Ievērojot 47. panta noteikumus, 31. pantā minētajiem pasākumiem jāatbilst šādiem principiem:

- tieša vai netieša nediskriminēšana pēc operatora valstspiederības, transporta līdzekļa reģistrācijas vietas, vai arī transporta operācijas sākuma punkta un/vai galamērķa,

▼B

- transporta veida brīva izvēle,
- vienpusēji nenoteikti kvantitatīvi ierobežojumi,
- teritorijas princips,
- noteiktās maksas atbilstība transporta izmaksām, šo kritēriju attiecinot arī uz transporta līdzekļa veidu,
- pārredzamība,
- atšķirīgu Alpu šķērsošanas maršrutu izmantošanas noteikumu pielīdzināmība,
- transporta plūsmu traucējumu neradīšana Alpu reģionos,
- savstarpīgums.

B. DZELZCEĻA TRANSPORTS UN KOMBINĒTAIS TRANSPORTS

33. pants

Mērķi

1. Līgumslēdzējas puses vienojas par mērķi Alpu reģionā izveidot dzelzceļa transporta un kombinētā transporta sistēmu ar pietiekamu caurlaides spēju, kas gan ekonomiski, gan pēc pakalpojumu kvalitātes ir konkurētspējīga ar autotransportu, vienlaicīgi ievērojot 32. pantā noteiktos principus, un nodrošinot ne tikai tirgus konjunktūras spēku darbību, jo īpaši nodrošinot piekļuvi dzelzceļa infrastruktūrai saskaņā ar III sadaļu, bet arī dzelzceļa uzņēmumu darbības neatkarību.

2. Šajā nolūkā Līgumslēdzējas puses:

- savas kompetences ietvaros Šveicē un Kopienas teritorijā veic vajadzīgos pasākumus attiecībā uz infrastruktūru un tās ekspluatāciju, kas nodrošina Šveices tālsatiksmes dzelzceļu sistēmas jaudu ilglaicīgu dzīvotspēju, kohēziju un integrāciju,
- apņemas savstarpēji savienot savu dzelzceļu tīklu un kombinētā transporta tīklu. Tās nodrošina šim nolūkam vajadzīgo sadarbību ar attiecīgajām starptautiskajām organizācijām un iestādēm, un dod norādījumus apvienotajai komitejai par šo jautājumu kontroli un uzraudzību.

3. Līgumslēdzējas puses apņemas vienlaicīgi ar 40. pantā minētā autoceļu nodokļu režīmu noteikšanu veikt pasākumus lietotāju nodrošināšanai ar dzelzceļa transporta un kombinētā transporta jaudām, kuras pēc caurlaides spējas, cenas un kvalitātes ir tādas, lai nodrošinātu to interesēm atbilstīgu transporta plūsmu sadalījumu pa dažādiem maršrutiem, kas iet caur Alpiem.

34. pants

Dzelzceļa jaudas

1. Līgumslēdzējas puses apstiprina savas 1992. gada Nolīguma 5. un 6. pantā noteiktās saistības, saskaņā ar ko paredzēts, ka Šveice izbūvē jaunu dzelzceļa līnijas atzaru (*NRLA*) caur Alpiem, bet Kopiena

▼B

palielina caurlaides spēju maršrutos, kas ved uz *NRLA*. Turklāt tās vienojas, ka šīs jaunās līnijas tiks izbūvētas, ievērojot IUR kravu gabarītu C.

2. No Kopienas puses 1. punktā minētie ar infrastruktūru saistītie pasākumi ir daļa no pasākumiem, kurus veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1692/96/EK par Kopienas pamatprincipiem Eiropas transporta tīkla attīstībai, tostarp dzelzceļa un kombinētā transporta satiksmi caur Alpiem, un konkrēti piekļuves maršrutiem Šveices dzelzceļa infrastruktūrai un kombinētā transporta objektiem.

3. Līgumslēdzējas puses sadarbosies, lai nodrošinātu savām attiecīgajām kompetentajām iestādēm iespējas plānot saskaņotus infrastruktūras, dzelzceļa transporta un kombinētā transporta pasākumus, kas vajadzīgi 1. un 2. punktā minēto saistību izpildei un kustības grafiku saskaņošanai, ņemot vērā vajadzīgās jaudas. Šim nolūkam tās centīsies panākt investīciju atmaksāšanos un apvienotajā komitejā veiks visus vajadzīgos pasākumus.

4. Apvienotā komiteja var izveidot apakškomisiju Alpu reģiona infrastruktūras projektu koordinācijas pārraudzīšanai. Apakškomisijā ir Šveices, Kopienas un Alpu reģionā esošo Kopienas dalībvalstu pārstāvji.

35. pants

Ekonomiskie ietvari

1. Līgumslēdzējas puses darīs visu vajadzīgo, lai sasniegtu 33. pantā noteikto mērķi. Šim nolūkam tās rīkosies, lai nodrošinātu, ka preču pārvadājumi caur Šveici pa dzelzceļu un tostarp arī ar to saistītais kombinētais transports tajos pašos maršrutos saglabās konkurētspēju ar autotransportu gan pēc cenas, gan šā pakalpojuma kvalitātes, vienlaikus nodrošinot dzelzceļa uzņēmumu neatkarības statusa garantijas.

2. Lai nodrošinātu vajadzīgo dzelzceļa un kombinētā transporta caurlaides spēju, Līgumslēdzējas puses var sniegt finansiālu atbalstu investīcijām dzelzceļa infrastruktūrā, stacionārajās un mobilajās pārkraušanas iekārtās no viena sauszemes transporta veida citā, un ciktāl to pieļauj attiecīgā likumdošana, arī kombinātā transporta pakalpojumu ekspluatācijas izmaksu finansēšanai pakalpojumiem, kas iet cauri Šveices teritorijai, tādā apmērā, lai šie pasākumi veicinātu kvalitātes un konkurētspējas paaugstināšanos, ņemot vērā dzelzceļa transporta pakalpojumu cenas un kombinētā transporta caurlaides spēju, lai neradītu konkurences traucējumus starp operatori. Pienākumu noteikt dzelzceļa transporta pakalpojumu cenas arī turpmāk veic kompetentās iestādes vai juridiskās personas.

3. Līgumslēdzējas puses atbilstošu dzelzceļa transporta pakalpojumu garantēšanai var noslēgt pakalpojumu valsts līgumus ar dzelzceļa uzņēmumiem, jo īpaši ņemot vērā sociālos un vides aizsardzības aspektus.

▼B

4. Līgumslēdzējas puses savas kompetences ietvaros veic pasākumus lai nodrošinātu, ka vienas Puses oficiāli sniegtās palīdzības ietekmi uz tirgu nemazinātu otras Puses, tās teritorijā vai citas Līgumslēdzējas puses teritorijā reģistrēta juridiska persona.

5. Apvienotā komiteja seko, kā Līgumslēdzējas puses ievēro šā panta noteikumus.

*36. pants***Kvalitātes rādītāji**

1. Līgumslēdzējas puses vienojas darīt visu vajadzīgo, lai sasniegtu 33. pantā noteikto mērķi. Šim nolūkam tās apņemas veicināt kombinētā transporta attīstību.

2. Pārejas posmā, kas minēts 8. pantā, saskaņā ar 1992. gada Nolīguma II sadaļu Šveice apņemas arī izveidot tādu kombinētā transporta paveidu ("ripojošo autoceļu"), kas pēc cenas un pakalpojuma kvalitātes ir konkurētspējīgs ar autotransportu.

3. Līgumslēdzējas puses darīs visu vajadzīgo kombinētā transporta attīstības veicināšanai. Konkrēti, tās veiks pasākumus, lai nodrošinātu šādu normu ievērošanu:

- noteikumu ievērošanu, kas attiecas uz autotransporta tehniskajiem un sociālajiem standartiem, konkrēti, šoferu darba un atpūtas periodiem, maksimālo kustības ātrumu, maksimāli pieļaujamo masu un gabarītiem,
- dzelzceļa transporta kontroles samazināšanu uz robežas, un šās kontroles veikšanu atiešanas vai pienākšanas vietā saskaņā ar 1987. gada 20. maijā noslēgto Konvenciju starp Kopienu, Šveici un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas valstīm par vienotu tranzīta procedūru,
- kombinētā transporta sistēmas vienkāršošanu, Līgumslēdzējām pusēm atvieglojot reglamentējošos un administratīvos noteikumus,
- kombinētā transporta operatoru un dzelzceļa operatoru stimulēšana uzlabot pakalpojumu kvalitāti.

Dzelzceļa parametru saraksts noteikts 9. pielikumā. Šie parametri jāņem vērā, izmantojot 46. pantu.

4. Savu pilnvaru robežās Līgumslēdzējas puses nodrošina, ka tiek veikti attiecīgi pasākumi ātrai dzelzceļa kravu pārvadājumu koridoru izveidošanai. Tās regulāri apmainās ar informāciju par pasākumiem, kurus tās plāno veikt attiecībā uz šiem koridoriem.

5. Apvienotā komiteja reizi divos gados sagatavo ziņojumu par šajā pantā minēto pasākumu īstenošanu.

▼B

C. AUTOTRANSporta TARIFU SISTĒMAS

37. pants

Mērķi

Savu pilnvaru ietvaros un saskaņā ar attiecīgajām procedūrām un mērķiem, kas noteiktas 1992. gada III sadaļā, Puses izvirza mērķi pakāpeniski ieviest tarifu sistēmas, kas atbilst autotransporta un citu transporta veidu faktiskajām izmaksām.

38. pants

Principi

1. Tarifu sistēmu pamatā ir 32. pantā noteiktie principi, konkrēti, nediskriminēšanas, samērīguma un pārredzamības principi.

2. Maksājums sastāv no transporta līdzekļa nodokļa, nodokļa par degvielu un maksas par ceļu tīkla izmantošanu.

3. Cenšoties sasniegt 37. pantā noteiktos mērķus, priekšroka jādod pasākumiem, kuru dēļ transporta plūsmas nenovirzās no tehniski, ekonomiski un ģeogrāfiski izdevīgākā maršruta no izbraukšanas vietas līdz transporta operācijas galamērķim.

4. Pasākumi jāveic tā, lai nekavētu preču vai pakalpojumu brīvu apriti starp Līgumslēdzējām pusēm, jo īpaši attiecībā uz dzelzceļa un autoceļu lietošanas maksas administrēšanu un iekasēšanu, kontroles vai sistemātisku pārbaužu neveikšanu uz robežas starp Līgumslēdzējām pusēm un neparedzot pārlieku lielas formalitātes. Lai izvairītos no šāda veida grūtībām, Šveice centīsies šajā jomā izmantot spēkā esošos Kopienas noteikumus.

5. Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz autotransporta līdzekļiem, kuru atļautā maksimālā masa, kas norādīta to reģistrācijas dokumentos, ir 12 t un vairāk. Tomēr šis Nolīgums nekavē Līgumslēdzējas puses savās teritorijās pieņemt pasākumus, kas paredz iekļaut autotransporta līdzekļus ar atļauto maksimālo masu līdz 12 t.

6. Līgumslēdzējas puses firmām, tostarp transporta uzņēmumiem, nepiešķir tiešu vai netiešu valsts palīdzību, kas paredzēta, lai šīm firmām atvieglotu transporta maksājumu nastu, kuri noteikti saskaņā ar tarifa sistēmām, kas izveidotas saskaņā ar šo Nolīgumu.

39. pants

Instrumentu savstarpēja izmantojamība

Līgumslēdzējas puses Apvienotajā komitejā veic konsultācijas par ceļa lietošanas maksas iekasēšanas elektronisko sistēmu savstarpējas izmantojamības panākšanu.

40. pants

Šveices pasākumi

1. Lai sasniegtu 37. pantā noteiktos mērķus un ņemot vērā 7. panta 3. punktā noteikto masas ierobežojumu palielināšanos, Šveice divos posmos, sākot attiecīgi no 2001. gada 1. janvāra un 2005. gada 1. janvāra, ievieš nediskriminējošu autotransporta nodokli. Konkrēti, nodokli nosaka pēc 38. panta 1. punktā minētajiem principiem un procedūrām saskaņā ar 10. pielikumu.

2. Maksājumi jādiferencē pēc trijām emisijas (EIRO) standarta kategorijām. Saskaņā ar nodokļu sistēmu, kas stājas spēkā no 2005. gada 1. janvāra, atsevišķām kategorijām noteiktās maksas starpībām jābūt iespējami lielām, tomēr tās nedrīkst pārsniegt 15 % no 4. punktā minētās vidējās svērtās maksas.

3. a) Saskaņā ar nodokļu sistēmu, kas ir spēkā no 2001. gada 1. janvāra, maksimālā summa par autotransporta līdzekli, kura faktiskā kopējā masa nepārsniedz 34 t un brauc 300 km caur Alpiem, nedrīkst pārsniegt CHF 205 par autotransporta līdzekli, kas neatbilst EIRO standartiem, CHF 172 par autotransporta līdzekli, kas atbilst EIRO I standartam un CHF 145 par autotransporta līdzekli, kas atbilst EIRO II standartam.

b) Atkāpjoties no a) apakšpunkta, Kopiena laika periodam no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim par infrastruktūras lietošanas maksu saņem 220 000 kvotas vienreizējiem braucieniem tranzītā cauri Šveices Alpiem autotransporta līdzekļiem bez kravas vai vieglu kravu pārvadāšanai, ievērojot noteikumu, ka maksimālā to pilnā masa nepārsniedz 28 t. Šī maksa 2001. gadā ir CHF 50, 2002. gadā CHF 60, 2003. gadā CHF 70 un 2004. gadā CHF 80. Ar šādiem pašiem noteikumiem kvotu saņem arī Šveice. Šiem reisiem tiek veikta parastā kontroles procedūra.

4. Saskaņā ar nodokļu sistēmu, kas ir spēkā no 2005. gada 1. janvāra, vidējais svērtais maksājums nepārsniedz CHF 325 par autotransporta līdzekļiem ar maksimālo pilno masu līdz 40 t un kas brauc pa Alpiem 300 km. Maksa par kategoriju, kas rada lielāko piesārņojumu, nedrīkst pārsniegt CHF 380.

5. Daļa no 3. un 4. punktā minētajiem maksājumiem var būt maksa par speciālās Alpu infrastruktūras izmantošanu. Šī daļa nedrīkst būt lielāka par 15 % no 3. un 4. punktā minētajiem maksājumiem.

6. Vidējos svērtos lielumus, kas minēti 4. punktā, nosaka pēc Šveicē ekspluatējamo EIRO standarta autotransporta līdzekļu skaita. Katras kategorijas autotransporta līdzekļu skaitu nosaka pēc statistiskās skaitīšanas datiem, kurus pārbauda Apvienotā komiteja. Apvienotā komiteja nosaka korekcijas koeficientus saskaņā ar pārbaužu rezultātiem, ko veic

▼B

divos gados reizi, un no kurām pirmā jāveic līdz 2004. gada 1. jūlijam, ņemot vērā Šveicē ekspluatējamo autotransporta līdzekļu parka attīstības tendences un EIRO standartu izmaiņas.

*41. pants***Kopienas pasākumi**

Kopiena turpinās attīstīt tās teritorijā spēkā esošās tarifu sistēmas, tās saistot ar infrastruktūras lietošanas izmaksām. Šo sistēmu pamatā ir princips, saskaņā ar kuru maksā lietotājs.

*42. pants***Noteiktās maksas pārskatīšana**

1. Ņemot vērā inflācijas līmeni Šveicē iepriekšējo divu gadu laikā, 2007. gada 1. janvārī un pēc tam divos gados reizi pārskata 40. panta 4. punktā noteikto maksimālo maksu. Šim nolūkam Šveice ne vēlāk kā līdz 30. septembrim gadā pirms pārskatīšanas Apvienotajai komitejai nosūta vajadzīgos statistikas datus, pēc kuriem veic paredzētās korekcijas. Pēc Kopienas pieprasījuma Apvienotā komiteja sanāk 30 dienu laikā pēc šā paziņojuma saņemšanas, lai apspriestos par plānotajām izmaiņām.

Ja laika periodā no šā Nolīguma parakstīšanas līdz 2004. gada 31. decembrim gada vidējā inflācija Šveicē ir lielāka par 2 %, maksimālo maksu, kas noteikta 40. panta 4. punktā, koriģē, ņemot vērā tikai to inflācijas daļu, kas pārsniedz gada inflācijas 2 % līmeni. Ievēro punkta iepriekšējā daļā noteikto procedūru.

2. No 2007. gada 1. janvāra Apvienotā komiteja pēc kādas Puses pieprasījuma var pārskatīt 40. panta 4. punktā noteikto maksimālo maksu, lai to koriģētu pēc kopējas vienošanās. Veicot pārskatīšanu, ņem vērā šādus kritērijus:

- nodokļu līmenis un struktūra abās Līgumslēdzējās pusēs, jo īpaši attiecībā uz salīdzināmiem maršrutiem cauri Alpiem,
- transporta plūsmu sadalījums salīdzināmos maršrutos cauri Alpiem,
- pārvadājuma apjoma sadalījuma tendences pa transporta veidiem Alpu reģionā,
- dzelzceļa infrastruktūras attīstība Alpos.

D. ATBALSTA PASĀKUMI*43. pants***Robežkontroles atvieglošana**

1. Līgumslēdzējas puses apņemas mīkstināt un vienkāršot ar transporta operācijām saistītās formalitātes, jo īpaši muitas jautājumos.

▼B

2. Pamatojums, saskaņā ar kuru Līgumslēdzējas puses veic 1. punktā minētos pasākumus, ir 1990. gada 21. novembra Eiropas Ekonomikas kopienas Nolīgums ar Šveices Konfederāciju par pārbaudi un formalitāšu vienkāršošanu attiecībā uz preču pārvadājumiem, 1987. gada 20. maija Konvencija par kopīgu tranzīta procedūru, un attiecībā uz dzelzceļa transportu dzelzceļa uzņēmumu vienošanās par tehniskajām inspekcijām, izraugoties preču vagonus starptautiskajiem pārvadājumiem.

44. pants

**Komercepārvadājumiem izmantojamajiem transporta līdzekļiem
nosakāmās ekoloģiskās normas**

1. Lai uzlabotu vides aizsardzību un neskarot saistības, kas izriet no 7. panta, Līgumslēdzējas puses centīsies ieviest ekoloģiskos normatīvus, kas nodrošina augstu vides aizsardzības līmeni, lai samazinātu smagkravas autotransporta atgāzu, cieto daļiņu un trokšņa emisijas.

2. Līgumslēdzējas puses regulāri konsultējas par šo normu izstrādāšanu.

3. Smagkravas autotransporta līdzekļu EIRO emisijas klase (kas noteikta Kopienas tiesību aktos), ja nav norādīta transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentos, pēc šā dokumenta ir jāpārbauda no pirmās dienas, kad sāka transporta līdzekļa ekspluatācija, vai ja vajadzīgs, pēc īpaša papildus dokumenta, ko izsniegusi izdevējas valsts kompetenta iestāde.

45. pants

Satiksmes novērošanas punkts

1. Tūlīt pēc šā Nolīguma spēkā stāšanās autotransporta, dzelzceļa un kombinētā transporta uzraudzībai Alpu reģionā jāizveido pastāvīgs novērošanas punkts. Tas katru gadu par satiksmes attīstības tendencēm informē saskaņā ar šā Nolīguma 51. pantu izveidoto apvienoto komiteju. Apvienotā komiteja novērošanas punktam var pieprasīt sagatavot īpašus pārskatus, jo īpaši par gadījumiem, kad piemēro šā Nolīguma 46. un 47. pantu.

2. Novērošanas punkta darbību finansē Līgumslēdzējas puses daļās, par kurām pieņem lēmumu Apvienotā komiteja.

3. Līgumslēdzējas puses ar Apvienotās komitejas lēmumu, kuru tās pieņem savā pirmajā sanāksmē, nosaka novērošanas punkta administratīvās procedūras.

E. KOREKTĪVI PASĀKUMI

46. pants

Vienpusēji aizsargpasākumi

1. Ja pēc 2005. gada 1. janvāra, neraugoties uz konkurētspējīgām dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu cenām un pareizu 36. pantā noteikto pasākumu piemērošanu, kas attiecas uz kvalitātes parametriem, ir grūtības ar Šveices transporta plūsmām cauri Alpiem, un 10 nedēļu periodā dzelzceļa jaudas Šveicē (kombinētais transports ar pavadoniem un bez tiem) tiek izmantotas mazāk nekā par 66 %, Šveice, atkāpjoties

▼B

no 40. panta 4. un 5. punkta noteikumiem, var palielināt 40. panta 4. punktā noteikto maksu ne vairāk par 12,5 %. Visi ieņēmumi no maksas šādas paaugstināšanas jāizmanto dzelzceļa transporta un kombinētā transporta konkurētspējas paaugstināšanai salīdzinājumā ar autotransportu.

2. Kopiena 1. punktā minētajos apstākļos, ja tie izveidojas tās teritorijā, pēc salīdzināmiem nosacījumiem var veikt līdzīgus korektīvos pasākumus.

3. a) Iepriekšminētā pasākuma apjoms un ilgums tiek stingri ierobežots ar situācijas uzlabošanai nepieciešamajiem. Pasākuma ilgums nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus, bet to vienreiz var pagarināt uz otru sešu mēnešu termiņu. Par papildus pagarinājumiem var pieņemt lēmumu Apvienotā komiteja.

b) ja kāda no Līgumslēdzējām pusēm iepriekšminētajā gadījumā izmantojusi 1. vai 2. punktā minētos pasākumus, turpmāk attiecīgā Līgumslēdzēja puse to var izmantot vēl, ievērojot šādus nosacījumus:

— ja iepriekšējo pasākumu termiņš nepārsniedz sešus mēnešus, papildus pasākumus var veikt tikai pēc 12 mēnešiem no dienas, kad beidzies iepriekšējais pasākums,

— ja iepriekšējo pasākumu termiņš pārsniedz sešus mēnešus, papildus pasākumus var veikt tikai pēc 18 mēnešiem no dienas, kad beidzies iepriekšējais pasākums,

— nekādos apstākļos vienpusējos pasākumus nedrīkst noteikt vairāk par divām reizēm piecu gadu periodā no dienas, kad šādi pasākumi noteikti pirmoreiz.

Apvienotā komiteja ar kopīgu lēmumu īpašos gadījumos var atkāpties no šiem nosacījumiem.

4. Pirms pieņemt iepriekšējos punktos noteiktos pasākumus, attiecīgā Līgumslēdzēja puse par šādu nodomu informē Apvienoto komiteju. Apvienotā komiteja sanāk šā jautājuma izskatīšanai. Izņemot gadījumus, kad Apvienotā komiteja pieņem citādu lēmumu, attiecīgā Līgumslēdzēja puse konkrēto pasākumu var pieņemt, beidzoties 30 dienu periodam pēc dienas, kad par pasākumu tika informēta Apvienotā komiteja.

47. pants

Aizsargpasākumi pēc vienošanās

1. Ja transporta plūsmas cauri Alpiem tiek nopietni traucētas tiktāl, ka apdraud šā Nolīguma 30. pantā noteikto mērķu sasniegšanu, Apvienotā komiteja sanāk pēc vienas Līgumslēdzējas puses pieprasījuma, lai

▼B

pieņemtu lēmumu par rīcību konkrētajā situācijā. Pieprasījumu iesniegusī Līgumslēdzēja puse nekavējoties informē satiksmes novērošanas punktu, kas 14 dienu laikā sniedz ziņojumu par situāciju un par veicamajiem pasākumiem.

2. Apvienotā komiteja sanāk 15 dienu laikā pēc pieprasījuma iesniegšanas. Tā izvērtē situāciju, šim nolūkam īpaši ņemot vērā satiksmes novērošanas punkta ziņojumu. Pēc pirmās sanāksmes 60 dienu laikā Apvienotā komiteja pieņem lēmumu par veicamajiem pasākumiem. Pēc kopīgas vienošanās šo termiņu var pagarināt.

3. Šo aizsargpasākumu apjoms un ilgums tiek stingri ierobežoti ar situācijas uzlabošanai nepieciešamajiem. Priekšroka dodama tādiem pasākumiem, kuri iespējami maz traucē Nolīguma darbību.

*48. pants***Krīzes pasākumi**

Ja transporta plūsmas caur Alpiem ir nopietni traucētas nepārvaramas varas – *force majeure* – apstākļu dēļ, kas izveidojušies pēc dabas katastrofas, Līgumslēdzējas puses savās teritorijās saskaņoti veic visas iespējamās darbības transporta plūsmu atjaunošanai un saglabāšanai. Priekšroku dod paaugstināta riska kravām, piemēram, precēm, kas ātri bojājas.

V SADAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI*49. pants***Nolīguma īstenošana**

1. Līgumslēdzējas puses veic visus pasākumus, gan vispārīga rakstura, gan konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu no šā Nolīguma izrietošo saistību izpildi.

2. Tās atturas no visiem pasākumiem, kas varētu apdraudēt šajā Nolīgumā noteikto mērķu sasniegšanu.

3. Šā nolīguma noteikumi par maksimāli pieļaujamās masas ierobežojumiem vilcējiem ar puspiekabi un autovilcējiem un par transporta izmantošanas maksas sistēmām jāizpilda divos posmos: no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim un no 2005. gada 1. janvāra.

*50. pants***Novēršanas pasākumi**

Ja viena Līgumslēdzēja puse konstatē, ka otra puse neievēro šajā Nolīgumā noteiktās saistības, vai arī neizpilda Apvienotās komitejas lēmumu, aizskartā Līgumslēdzēja puse, apspriežoties ar Apvienoto komiteju, var veikt pasākumus, lai nodrošinātu pušu interešu līdzsvaru saskaņā ar šo Nolīgumu. Līgumslēdzējas puses Apvienotajai komitejai sniedz visu vajadzīgo informāciju, kas nepieciešama situācijas padziļinātai novērtēšanai.

▼B

51. pants

Apvienotā komiteja

1. Ar šo tiek izveidota Apvienotā komiteja, kas tiek nosaukta par “Kopienas/Šveices Iekšzemes transporta komiteju”; to veido Līgumslēdzēju pušu pārstāvji un tā atbild par šā Nolīguma vadību un pienācīgu piemērošanu. Šajā nolūkā tā izstrādā ieteikumus. Tā pieņem lēmumus jautājumos, kas paredzēti šajā Nolīgumā; šos lēmumus Līgumslēdzējas puses izpilda saskaņā ar saviem noteikumiem. Apvienotā komiteja pieņem lēmumus, savstarpēji vienojoties.

2. Apvienotā komiteja jo īpaši ir atbildīga par šā Nolīguma noteikumu, konkrēti 27. panta 6. punkta, 33., 34., 35., 36., 39., 40., 42., 45., 46., 47. un 54. panta vadību un piemērošanu. Tā īsteno pielāgošanas un pārskatīšanas klauzulas, kas minētas 52. un 55. pantā.

3. Lai nodrošinātu šā Nolīguma sekmīgu īstenošanu, Līgumslēdzējas puses apmainās ar informāciju, un pēc otras puses pieprasījuma apspriežas Apvienotajā komitejā. Līgumslēdzējas puses apmainās ar informāciju, kuru sniedz par šā Nolīguma piemērošanu atbildīgās iestādes, un jo īpaši par atļauju izsniegšanu un inspekciju veikšanu. Šīs iestādes iesaistās tiešā sarakstē.

4. Apvienotā komiteja ar lēmumu pieņem savu reglamentu, kurā citu starpā ir noteikumi par sanāksmju sasaukšanas, priekšsēdētāja iecelšanas procedūrām un par pēdējā kompetenci.

5. Apvienotā komiteja sanāk pēc vajadzības un vismaz vienu reizi gadā. Pieprasīt sasaukt sanāksmi var jebkura no Līgumslēdzējām pusēm.

6. Apvienotā komiteja var pieņemt lēmumu izveidot darba grupas vai ekspertu grupas, kuras tās uzskata par vajadzīgām savu uzdevumu veikšanai.

7. Šī komiteja veic arī pienākumus, kurus līdz šim veica saskaņā ar 1992. gada Nolīguma 18. pantu izveidotā Apvienotā komiteja, kas nosaukta par “Kopienas/Šveices Iekšzemes transporta komiteju”.

52. pants

Likumdošanas pilnveidošana

1. Ievērojot nediskriminēšanas principu un šā Nolīguma noteikumus, šis Nolīgums neskar nevienas Līgumslēdzējas puses tiesības vienpusīgi grozīt savus tiesību aktus jomā, uz kuru attiecas šis Nolīgums.

2. Tiklīdz kāda līgumslēdzēja puse pieņem jaunus tiesību aktus jomā, uz kuru attiecas šis Nolīgums, tā oficiāli pieprasa otras Līgumslēdzējas puses ekspertu atzinumu. Laikā pirms šo jauno tiesību aktu oficiālas pieņemšanas Līgumslēdzējas puses apmainās ar informāciju un apspriežas, ja tas vajadzīgs un kad ir nepieciešams. Pēc vienas Līgumslēdzējas puses pieprasījuma Apvienotajā komitejā veic iepriekšēju viedokļu apmaiņu, jo īpaši attiecībā uz tādiem grozījumiem, kam var būt ietekme uz šo Nolīgumu.

▼B

3. Pieņemot tiesību aktu grozījumus, bet ne vēlāk kā astoņas dienas pēc to publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* vai “Federālo Likumu un Dekrētu Oficiālajā Krājumā” attiecīgā Līgumslēdzēja puse paziņo pretējai Līgumslēdzējai pusei šo jauno noteikumu tekstu. Pēc vienas Līgumslēdzējas puses pieprasījuma Apvienotajā komitejā ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc pieprasījuma iesniegšanas veic viedokļu apmaiņu par grozījumu ietekmi uz Nolīguma izpildi.

4. Apvienotā komiteja:

— ja vajadzīgs, pieņem lēmumu par 1., 3., 4. un 7. pielikuma pārskatīšanu, vai, ja vajadzīgs, ierosina pārskatīt šā Nolīguma noteikumus, ja vajadzīgs un kad tas nepieciešams ievērojot savstarpību, tajā iekļaut attiecīgos tiesību aktu grozījumus, vai

— pieņem lēmumu, ar kuru attiecīgie tiesību aktu grozījumi uzskatāmi par atbilstīgiem šim Nolīgumam, vai

— lemj par citiem pasākumiem, kas nodrošinātu šā Nolīguma pienācīgu darbību.

5. Apvienotā komiteja pieņem lēmumus par procedūrām, kā pielāgot šo Nolīgumu attiecīgajiem turpmāko nolīgumu noteikumiem, ko noslēdz Kopiena vai Šveice no vienas puses un trešās valstis no otras puses saskaņā ar 13. un 19. pantu.

6. Šajā Nolīgumā noteikto mērķu sasniegšanai Līgumslēdzējas puses saskaņā ar 49. pantā noteikto laika grafiku veic visus vajadzīgos pasākumus lai nodrošinātu, ka tiesības un saistības, kas ir līdzvērtīgas 1. pielikumā uzskaitītajos Kopienas tiesību aktos, tiek aktīvi izmantotas to attiecībās.

53. pants

Konfidencialitāte

Līgumslēdzēju pušu pārstāvji, eksperti un citi darbinieki, arī pēc pienākumu izbeigšanas nedrīkst izpaust informāciju, kuru tie ieguvuši sakarā ar šo Nolīgumu, un uz kuru tās rakstura dēļ attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu.

54. pants

Strīdu izšķiršana

Abas Līgumslēdzējas puses Apvienotajai komitejai var iesniegt izskatīšanai strīdīgo jautājumu, kas attiecas uz šā Nolīguma piemērošanu vai interpretāciju, un tā cenšas strīdu izšķirt. Apvienotajai komitejai jāsaņem visa informācija, kas vajadzīga situācijas sīkai izpētei, lai atrastu pieņemamu risinājumu. Tālab Apvienotajai komitejai jāizskata visas iespējas šā Nolīguma paturēšanai spēkā un efektīvai izmantošanai.

▼B*55. pants***Nolīguma pārskatīšana**

1. Ja viena no Līgumslēdzējām pusēm šā Nolīguma noteikumus vēlas pārskatīt, tā par to attiecīgi informē Apvienoto komiteju. Saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu šis nolīgums ar grozījumiem stājas spēkā pēc attiecīgu iekšējo procedūru pabeigšanas.

2. Saskaņā ar 51. panta 1. punktu Apvienotā komiteja ar savu lēmumu var izdarīt grozījumus 1., 3., 4. un 7. pielikumā, ņemot vērā Kopienas tiesību aktu precizējumus šajos jautājumos.

3. Saskaņā ar 51. panta 1. punktu Apvienotā komiteja ar savu lēmumu var izdarīt grozījumus 5., 6., 8. un 9. pielikumā.

*56. pants***Pielikumi1.**

līdz 10. pielikums ir šā Nolīguma sastāvdaļa.

*57. pants***Teritoriālā darbības joma**

Šo Nolīgumu piemēro, no vienas puses, teritorijās, kurās piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz minētais līgums, un, no otras puses, Šveices teritorijā.

*58. pants***Beigu klauzulas**

1. Šo Nolīgumu katra Līgumslēdzēja puse apstiprina vai ratificē saskaņā ar tās procedūrām. Tas stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc galīgā paziņojuma par ratifikācijas dokumentu deponēšanu vai pēc visu šo nolīgumu apstiprināšanas:

- Nolīgums par kravu un pasažieru pārvadājumiem pa dzelzceļu un autoceļiem
- Nolīgums par personu brīvu pārvietošanos,
- Nolīgums par gaisa satiksmi,
- Nolīgums par lauksaimniecības produktu tirdzniecību,
- Nolīgums par atbilstības novērtēšanas savstarpējo atzīšanu,
- Nolīgums par valsts iepirkuma dažiem aspektiem,
- Nolīgums par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību.

▼B

2. Šis nolīgums ir noslēgts sākumposmam uz septiņiem gadiem. Ja Kopiena vai Šveice pretējai Līgumslēdzējai pusei pirms sākumposma termiņa beigām nepaziņo par pretējo, Nolīgums tiek atjaunots uz neno- teiktu laiku. Ja sniegts šāds paziņojums, ir spēkā 4. punkta noteikumi.

3. Kopiena vai Šveice var šo Nolīgumu izbeigt, savu lēmumu par to paziņojot otrai Līgumslēdzējai pusei. Ja sniegts šāds paziņojums, ir spēkā 4. punkta noteikumi.

4. Septiņi 1. punktā minētie nolīgumi vairs nav piemērojami pēc sešiem mēnešiem pēc 2. punktā minētā Nolīguma neatjaunošanas pazi- ņojuma saņemšanas vai 3. punktā minētā paziņojuma saņemšanas par Nolīguma izbeigšanu.

Hecho en Luxemburgo, el veintiuno de junio de mil novecientos no- venta y nueve, en doble ejemplar en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sue- ca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico.

Udfærdiget i Luxembourg, den enogtyvende juni nitten hundrede og nioghalvfems, i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Geschehen zu Luxemburg am einundzwanzigsten Juni neunzehnhun- dertneunundneunzig in zwei Urschriften in dänischer, deutscher, eng- lischer, finnischer, französischer, griechischer, italienischer, niederlän- discher, portugiesischer, spanischer und schwedischer Sprache, wobei jeder dieser Wortlaute gleichermaßen verbindlich ist.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι μία Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα, εις διπλούν στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική, και φινλανδική γλώσσα, κάθε κείμενο από τα οποία είναι αυθεντικό.

Done at Luxembourg on the twenty-first day of June in the year one thousand and ninety-nine, and drawn up in duplicate in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic.

Fait à Luxembourg, le vingt-et-un juin mil neuf cent quatre-vingt dix- neuf, en double exemplaire en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, italienne, néerlandaise, portu- gaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi.

Fatto a Lussemburgo, addì ventuno giugno millenovecentonovantanove, in duplice copia, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede.

Gedaan te Luxemburg, de eenentwintigste juni negentienhonderd negen- ennegentig, in twee exemplaren in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portu- gese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Feito em Luxemburgo, em vinte e um de Junho de mil novecentos e noventa e nove, em duplo exemplar nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo fé qualquer dos textos.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän kah- tena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portu- galin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja kaikki teksti ovat yhtä todistusvoimaiset.

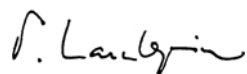
Utfärdat i Luxemburg den tjugoförsta juni nittonhundranittionio i två exemplar på det danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språket, vilka samtliga texter är lika giltiga.

▼B

Por la Comunidad Europea
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Voor de Europese Gemeenschap
 Pela Comunidade Europeia
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Por la Confederación Suiza
 For Det Schweiziske Edsforbund
 Für der Schweizerischen Eidgenossenschaft
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 Pela Confederação Suíça
 Sveitsin valaliiton puolesta
 På Schweiziska Edsförbundets vägnar

▼B**PIELIKUMU SARAKSTS**

1 pielikums:	5. panta 2. punkts, 6. pants, 7. panta 1. punkts, 24. panta 1. punkts, 25. panta 5. punkts un 27. panta 2. punkts: piemērojamie noteikumi
2 pielikums:	8. panta 5. punkts: 8. pantā paredzētās maksas noteikšana
3 pielikums:	9. panta 1. punkts: starptautisko kravu autopārvadājumu atļaujas paraugs
4 pielikums:	9. panta 3. punkts: pārvadājumu veidu uzskaitījums, uz kuriem neattiecas licencēšanas sistēmas un atļaujas
5 pielikums:	12. un 13. pants: esošās tiesības saskaņā ar spēkā esošajiem divpusējiem līgumiem
6 pielikums:	15. panta 2. punkts: aizliegums veikt pārvadājumus naktīs un svētdienās, un svara ierobežojuma atbrīvojumi
7 pielikums:	17., 18. un 21. pants: starptautiskie pasažieru pārvadājumi ar autobusiem, atļauju piešķiršanas procedūras
8 pielikums:	19. un 20. pants: esošās tiesības saskaņā ar spēkā esošajiem divpusējiem līgumiem
9 pielikums:	36. pants: dzelzceļa transporta un kombinētā transporta pakalpojumu kvalitātes rādītāji
10 pielikums:	40. panta 1. punkts: 40. pantā paredzētās maksas noteikšana

▼ **M7***I. PIELIKUMS***PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI**

Saskaņā ar šā nolīguma 52. panta 6. punkta prasībām Šveice piemēro juridiskos noteikumus, kas līdzvērtīgi turpmāk minētajiem noteikumiem.

ATTIECĪGIE SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTU NOTEIKUMI**1. SADAĻA – ATĻAUJA VEIKT PROFESIONĀLO DARBĪBU**

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Direktīva 2006/1/EK par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem (OV L 33, 4.2.2006., 82. lpp.).

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1071/2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 13. maija Regulu (ES) Nr. 517/2013 (OV L 158, 10.6.2013., 1. lpp.).

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1072/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV L 300, 14.11.2009., 72. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 13. maija Regulu (ES) Nr. 517/2013 (OV L 158, 10.6.2013., 1. lpp.).

Šā nolīguma nolūkos:

a) Eiropas Savienība un Šveices Konfederācija atbrīvo no pienākuma iegūt autovadītāja atestātu visus Šveices Konfederācijas, Eiropas Savienības dalībvalstu un Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu pilsoņus;

b) Šveices Konfederācija no pienākuma iegūt autovadītāja atestātu a) apakšpunktā neminēto valstu pilsoņus var atbrīvot tikai pēc apspriešanās ar Eiropas Savienību un pēc tās piekrišanas saņemšanas;

c) Regulas (EK) Nr. 1072/2009 III nodaļas noteikumus (par kabotāžu) nepiemēro.

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1073/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 13. maija Regulu (ES) Nr. 517/2013 (OV L 158, 10.6.2013., 1. lpp.).

Šā nolīguma nolūkos Regulas (EK) Nr. 1073/2009 V nodaļas noteikumus (par kabotāžu) nepiemēro.

— Komisijas 2009. gada 17. decembra Lēmums 2009/992/ES par prasību minimumu attiecībā uz datiem, kas ievadāmi valsts elektroniskajā autotransporta uzņēmumu reģistrā (OV L 339, 22.12.2009., 36. lpp.).

— Komisijas 2010. gada 16. decembra Regula (ES) Nr. 1213/2010, ar ko ievieš kopīgus noteikumus par autotransporta uzņēmumu valstu elektronisko reģistru savstarpējo savienošanu (OV L 335, 18.12.2010., 21. lpp.).

▼M7

— Komisijas 2014. gada 9. aprīļa Regula (ES) Nr. 361/2014, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009 attiecībā uz dokumentiem starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2121/98 (OV L 107, 10.4.2014., 39. lpp.).

— Komisijas 2016. gada 18. marta Regula (ES) 2016/403, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1071/2009 attiecībā uz Savienības noteikumu tādu nopietnu pārkāpumu klasifikāciju, kas var izraisīt autopārvadātāja labas reputācijas zaudēšanu, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/22/EK III pielikumu (OV L 74, 19.3.2016., 8. lpp.).

2. SADAĻA – SOCIĀLĀS PRASĪBAS

— Padomes 1985. gada 20. decembra Regula (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 30. oktobra Regulu (ES) Nr. 1161/2014 (OV L 311, 31.10.2014., 19. lpp.).

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīva 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu, un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1073/2009 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīva 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un (EEK) Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2016. gada 18. marta Regulu (ES) 2016/403 (OV L 74, 19.3.2016., 8. lpp.).

— Komisijas 2010. gada 1. jūlija Regula (ES) Nr. 581/2010 par maksimālajiem termiņiem, kuros jāveic attiecīgo datu lejupielāde no transportlīdzekļa datu saglabāšanas ierīces un vadītāja kartes (OV L 168, 2.7.2010., 16. lpp.).

— Komisijas 2017. gada 30. marta Lēmums (ES) 2017/1013 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 17. pantā minētās standarta ziņošanas veidlapas sagatavošanu (OV L 153, 16.6.2017., 28. lpp.).

▼ **M7****3. SADAĻA – TEHNISKĀS PRASĪBAS****Motorizētie transportlīdzekļi**

- Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīva 70/157/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (OV L 42, 23.2.1970., 16. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 14. jūnija Direktīvu 2007/34/EK (OV L 155, 15.6.2007., 49. lpp.).

- Padomes 1987. gada 3. decembra Direktīva 88/77/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no kompresijaizdedzes motoriem, kuri paredzēti transportlīdzekļiem, un gāzveida piesārņotāju emisiju no dzirksteļizdedzes motoriem, ko darbina ar dabasgāzi vai sašķidrinātu naftas gāzi un kas paredzēti transportlīdzekļiem (OV L 36, 9.2.1988., 33. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2001. gada 10. aprīļa Direktīvu 2001/27/EK (OV L 107, 18.4.2001., 10. lpp.).

- Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīva 91/671/EEK par drošības jostu un bērnu ierobežotājsistēmu obligātu lietošanu transportlīdzekļos (OV L 373, 31.12.1991., 26. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 27. februāra Īstenošanas direktīvu 2014/37/ES (OV L 59, 28.2.2014., 32. lpp.).

- Padomes 1992. gada 10. februāra Direktīva 92/6/EEK par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā (OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīvu 2002/85/EK (OV L 327, 4.12.2002., 8. lpp.).

- Padomes 1996. gada 25. jūlija Direktīva 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 18. februāra Direktīvu 2002/7/EK (OV L 67, 9.3.2002., 47. lpp.).

- Padomes 1998. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 2411/98 par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju reģistrācijas dalībvalsts pazīšanas zīmes atzīšanu Kopienas iekšējā satiksmē (OV L 299, 10.11.1998., 1. lpp.).

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 6. jūnija Direktīva 2000/30/EK par Kopienā izmantotu komerciālo transportlīdzekļu tehniskām pārbaudēm uz ceļiem (OV L 203, 10.8.2000., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 5. jūlija Direktīvu 2010/47/ES (OV L 173, 8.7.2010., 33. lpp.).

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 28. septembra Direktīva 2005/55/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no kompresijaizdedzes motoriem, kuri paredzēti transportlīdzekļiem, un gāzveida piesārņotāju emisiju no dzirksteļizdedzes motoriem, ko darbina ar dabasgāzi vai sašķidrinātu naftas gāzi un kas paredzēti transportlīdzekļiem (OV L 275, 20.10.2005., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2008. gada 18. jūlija Direktīvu 2008/74/EK (OV L 192, 19.7.2008., 51. lpp.).

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regula (EK) Nr. 595/2009 par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas celjspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām

▼ **M7**

(Euro VI), par piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 715/2007 un Direktīvā 2007/46/EK un par Direktīvu 80/1269/EEK, 2005/55/EK un 2005/78/EK atcelšanu (OV L 188, 18.7.2009., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 31. janvāra Regulu (ES) Nr. 133/2014 (OV L 47, 18.2.2014., 1. lpp.);

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 661/2009 par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību (OV L 200, 31.7.2009., 1. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 25. maija Regula (ES) Nr. 582/2011, ar ko īsteno un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 595/2009 attiecībā uz lielas celtségas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (Euro VI) un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK I un III pielikumu (OV L 167, 25.6.2011., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 627/2014 (OV L 174, 13.6.2014., 28. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/45/ES par transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm un ar ko atceļ Direktīvu 2009/40/EK (OV L 127, 29.4.2014., 51. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 540/2014 par mehānisko transportlīdzekļu skaņas līmeni un rezerves trokšņa slāpēšanas sistēmām, un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK un atceļ Direktīvu 70/157/EEK (OV L 158, 27.5.2014., 131. lpp.).

Bīstamo kravu pārvadājumi

- Padomes 1995. gada 6. oktobra Direktīva 95/50/EK par vienotu kārtību, kādā pārbauda bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem (OV L 249, 17.10.1995., 35. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/54/EK (OV L 162, 21.6.2008., 11. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Direktīva 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2018. gada 31. janvāra Direktīvu (ES) 2018/217 (OV L 42, 15.2.2018., 52. lpp.).

Šā nolīguma nolūkos Šveicē piemēro šādas atkāpes no Direktīvas 2008/68/EK:

1) *Autotransports*

Atkāpes attiecībā uz Šveici saskaņā ar 6. panta 2. punkta a) apakšpunktu 2008. gada 24. septembra Direktīvā 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem.

RO - a - CH - 1

Temats: dīzeļdegvielas un mazuta ar ANO klasifikācijas numuru 1202 pārvadājumiem autocisternās.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 1.1.3.6. un 6.8. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: izņēmumi, kas attiecas uz pārvadātajiem daudzumiem uz vienu transporta vienību, noteikumi par cisternu konstrukciju.

▼ M7

Valsts tiesību aktu saturs: autocisternām, kuru uzbūve neatbilst 6.8. punktam, bet kuras ir būvētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kuru tilpums ir 1 210 l vai mazāks, un kuras izmanto, lai pārvadātu mazutu vai dīzeļdegvielu ar ANO klasifikācijas numuru 1202, var piemērot izņēmumus, kas iekļauti ADR 1.1.3.6. punktā.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.6.3. punkta b) apakšpunkts un 6.14. punkts (SDR; RS 741.621).

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

RO - a - CH - 2

Temats: atbrīvojumu no prasības pēc pārvadājuma dokumenta dažiem 1.1.3.6. punktā definēto bīstamo kravu daudzumiem.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 1.1.3.6. un 5.4.1. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: pienākums līdzī vest pārvadājuma dokumentu.

Valsts tiesību aktu saturs: pienākums līdzī vest 5.4.1. punktā paredzēto pārvadājuma dokumentu neattiecas uz tādu neiztīrītu tukšu cisternu pārvadājumiem, kas pieder pie 4. transporta kategorijas, un avārijas dienestos vai niršanas ekipāžumā izmantojamajiem elpošanas aparātiem paredzētu piepildītu vai tukšu gāzes balonu pārvadājumiem, kas nepārsniedz 1.1.3.6. punktā noteiktos ierobežojumus.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.6.3. punkta c) apakšpunkts (SDR; RS 741.621).

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

RO - a - CH - 3

Temats: neiztīrītu tukšu tvertņu pārvadājumiem, ko veic uzņēmumi, kas apkalpo ūdenim bīstamu šķidrumu glabātavas.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 6.5., 6.8., 8.2. un 9. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: tvertņu un transportlīdzekļu konstrukcija, aprīkošana un pārbaude. Autovadītāju apmācība.

Valsts tiesību aktu saturs: ADR paredzētie konstrukcijas, aprīkojuma un pārbaudes noteikumi, kā arī marķēšanas un oranžās numurzīmes identifikācijas noteikumi neattiecas uz transportlīdzekļiem un neiztīrītām tukšām cisternām vai tvertnēm, ko izmanto uzņēmumi, kas apkalpo ūdenim bīstamu šķidrumu glabātavas, lai saturētu šķidrumus, kamēr tiek apkalpotas stacionārās tvertnes. Uz tiem attiecas īpaši marķēšanas un identifikācijas noteikumi, kā arī transportlīdzekļa vadītājam nav obligāti jāievēro apmācību prasība, kas noteikta 8.2. punktā.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.6.3.10. punkts (SDR; RS 741.621).

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

Atkāpes attiecībā uz Šveici saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu 2008. gada 24. septembra Direktīvā 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem.

▼ **M7****RO - bi - CH - 1**

Temats: bīstamu kravu saturošu iekšzemes atkritumu pārvadājumiem uz atkritumu apglabāšanas iekārtām.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 2., 4.1.10., 5.2. un 5.4. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: klasifikācija, kombinētais iepakojums, marķēšana un etiķetēšana, dokumentācija.

Valsts tiesību aktu saturs: noteikumi ietver nolikumus attiecībā uz vienkāršotu kompetentās iestādes atzīta eksperta veiktu tādu iekšzemes sadzīves atkritumu klasificēšanu, kas satur (iekšzemes) bīstamo kravu, atbilstošām tvertnēm un vadītāju apmācību. Sadzīves atkritumus, ko eksperts nevar klasificēt, drīkst pārvest uz pārstrādes centru mazos daudzumos, kas identificēti ar iepakojuma un transporta vienības numuru.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.7. punkts (SDR; RS 741.621).

Piezīmes: šos noteikumus var piemērot tikai iekšzemes bīstamu kravu saturošiem sadzīves atkritumu pārvadājumiem no valsts pārstrādes vietām uz atkritumu apglabāšanas iekārtām.

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

RO - bi - CH - 2

Temats: ar uguņošanu saistītas kravas atpakaļpārvešana.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 2.1.2. un 5.4. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: klasifikācija un dokumentācija.

Valsts tiesību aktu saturs: ar mērķi atvieglot tādas ar uguņošanu saistītas kravas atpakaļpārvešanu no mazumtirgotājiem pie piegādātājiem, kurai ir ANO klasifikācijas numuri 0335, 0336 un 0337, ir paredzētas atkāpes attiecībā uz norādi pārvadājuma dokumentā par neto masu un produktu klasifikāciju.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.8. punkts (SDR; RS 741.621).

Piezīmes: sīkas pārbaudes veikšana attiecībā uz katra nepārdota produkta precīzu saturu katrā iepakojumā ir praktiski neiespējama produktiem, kas paredzēti mazumtirdzniecībai.

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

RO - bi - CH - 3

Temats: ADR apmācības apliecība braucieniem, kas saistīti ar mērķi pārvadāt bojātus transportlīdzekļus, veikt remontu, pārbaudīt transportlīdzekli vai cisternu un braucieniem, ko ar autocisternām veic eksperti, kas atbild par attiecīgā transportlīdzekļa pārbaudi.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 8.2.1. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: Autotransporta līdzekļu vadītājiem jāapmeklē apmācība.

▼ **M7**

Valsts tiesību aktu saturs: ADR apmācības un apliecība nav vajadzīga braucieniem, kas saistīti ar mērķi pārvadāt bojātus transportlīdzekļus, ar remontu saistītiem testa braucieniem, ar mērķi pārbaudīt transportlīdzekli vai cisternu veiktiem braucieniem un braucieniem, ko veic eksperti, kas atbild par attiecīgā transportlīdzekļa pārbaudi.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: Federālā vides, transporta, enerģētikas un komunikāciju departamenta (*DETEC*) 2008. gada 30. septembra instrukcijas par bīstamo kravu pārvadājumiem pa autoceļiem.

Piezīmes: dažos gadījumos bojātos transportlīdzekļos vai transportlīdzekļos, kuriem veic remontdarbus, un autocisternā, kas tiek sagatavotas tehniskajai apskatei vai arī, ja šī apskate notiek pārbaudes laikā, vēl joprojām ir bīstamā krava.

Prasības, kas ietvertas 1.3. un 8.2.3. punktā, joprojām turpina piemērot.

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

2) *Dzelzceļa transports*

Atkāpes attiecībā uz Šveici saskaņā ar 6. panta 2. punkta a) apakšpunktu 2008. gada 24. septembra Direktīvā 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem.

RA - a - CH - 1

Temats: dīzeļdegvielas un mazuta ar ANO klasifikācijas numuru 1202 pārvadājumiem autocisternās.

Atsauce uz šīs direktīvas II pielikuma II.1. iedaļu: 6.8. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: cisternu konstrukcijas prasības.

Valsts tiesību aktu saturs: ir atļautas autocisternas, kuru uzbūve neatbilst 6.8. punktam, bet kuras ir būvētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kuru tilpums ir 1 210 l vai mazāks, un kuras izmanto, lai pārvadātu mazutu vai dīzeļdegvielu ar ANO klasifikācijas numuru 1202.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: pielikums *DETEC* 1996. gada 3. decembra Rīkojumam, kas attiecas uz bīstamo kravu pārvadāšanu pa dzelzceļu un trošu ceļu iekārtām (RSD, RS 742.401.6), un 1. papildinājuma 6.14. nodaļa Rīkojumā par bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem (SDR, RS 741.621).

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

RA - a - CH - 2

Temats: Pārvadājuma dokuments.

Atsauce uz šīs direktīvas II pielikuma II.1. iedaļu: 5.4.1.1.1. punkts.

Direktīvas pielikuma saturs: pārvadājuma dokumentā norādāmā vispārīgā informācija.

Valsts tiesību aktu saturs: kopēja termina izmantošana transporta dokumentā un pievienotajā sarakstā, kurā iekļauta noteikta informācija, kā norādīts iepriekš.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktu: pielikums *DETEC* 1996. gada 3. decembra Rīkojumam, kas attiecas uz bīstamo kravu pārvadāšanu pa dzelzceļu un trošu ceļu iekārtām (RSD, RS 742.401.6).

Spēkā līdz: 2023. gada 1. janvārim.

▼M7

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 16. jūnija Direktīva 2010/35/ES par pārvietojamām spiediena iekārtām un par Padomes Direktīvu 76/767/EEK, 84/525/EEK, 84/526/EEK, 84/527/EEK un 1999/36/EK atcelšanu (OV L 165, 30.6.2010., 1. lpp.).

4. SADAĻA – PIEKĻUVES UN TRANZĪTA TIESĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DZELZCEĻU

- Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīva 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību (OV L 237, 24.8.1991., 25. lpp.).

- Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīva 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu (OV L 143, 27.6.1995., 70. lpp.).

- Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīva 95/19/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un infrastruktūras maksājumu iekasēšanu (OV L 143, 27.6.1995., 75. lpp.).

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) (OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 9. jūlija Direktīvu 2014/88/ES (OV L 201, 10.7.2014., 9. lpp.).

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Direktīva 2007/59/EK par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu sistēmā (OV L 315, 3.12.2007., 51. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2016. gada 1. jūnija Direktīvu (ES) 2016/882 (OV L 146, 3.6.2016., 22. lpp.).

- Komisijas 2007. gada 13. jūnija Regula (EK) Nr. 653/2007 par vienota Eiropas parauga izmantošanu drošības sertifikātiem un pieteikuma dokumentiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK 10. pantu un par to drošības sertifikātu derīguma termiņu, kas izdoti atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/14/EK (OV L 153, 14.6.2007., 9. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2011. gada 10. maija Regulu (ES) Nr. 445/2011 (OV L 122, 11.5.2011., 22. lpp.).

- Komisijas 2007. gada 9. novembra Lēmums 2007/756/EK, ar ko pieņem Direktīvas 96/48/EK un Direktīvas 2001/16/EK 14. panta 4. un 5. punktā paredzētās valsts ritekļu reģistru kopīgās specifikācijas (OV L 305, 23.11.2007., 30. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2011. gada 10. februāra Lēmumu 2011/107/ES (OV L 43, 17.2.2011., 33. lpp.).

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2014. gada 10. marta Direktīvu 2014/38/ES (OV L 70, 11.3.2014., 20. lpp.).

- Komisijas 2009. gada 30. novembra Lēmums 2009/965/EK par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā 27. panta 4. punktā minēto atsaucis dokumentu (OV L 341, 22.12.2009., 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2015. gada 17. novembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2299 (OV L 324, 10.12.2015., 15. lpp.).

▼ **M7**

- Komisijas 2009. gada 3. decembra Regula (ES) Nr. 36/2010 par Kopienas paraugiem, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/59/EK noteikti vilciena vadītāja apliecībām, papildu sertifikātiem, apliecinātām papildu sertifikātu kopijām un pieteikuma veidlapām vilciena vadītāja apliecību saņemšanai (OV L 13, 19.1.2010., 1. lpp.).

- Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmums 2010/713/ES par atbilstības novērtēšanas, piemērotības lietošanai novērtēšanas un EK verificēšanas procedūru moduļiem, kas lietojami savstarpējas izmantojamības tehniskajās specifikācijās, kuras pieņemtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/57/EK (OV L 319, 4.12.2010., 1. lpp.).

- Komisijas 2010. gada 9. decembra Regula (ES) Nr. 1158/2010 par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības sertifikātu iegūšanas prasībām (OV L 326, 10.12.2010., 11. lpp.).

- Komisijas 2010. gada 10. decembra Regula (ES) Nr. 1169/2010 par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības atļaujas iegūšanas prasībām (OV L 327, 11.12.2010., 13. lpp.).

- Komisijas 2011. gada 1. marta Regula (ES) Nr. 201/2011 par apstiprināta dzelzceļa ritekļa tipa atbilstības deklarācijas paraugu (OV L 57, 2.3.2011., 8. lpp.).

- Komisijas 2011. gada 26. aprīļa Lēmums 2011/275/ES par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas infrastruktūras apakšsistēmai (OV L 126, 14.5.2011., 53. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).

- Komisijas 2011. gada 10. maija Regula (ES) Nr. 445/2011, ar ko izveido sistēmu par kravas vagonu tehnisko apkopi atbilstīgo struktūru sertifikācijai un izdara grozījumus Regulā (EK) Nr. 653/2007 (OV L 122, 11.5.2011., 22. lpp.).

- Komisijas 2011. gada 5. maija Regula (ES) Nr. 454/2011 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas dzelzceļu sistēmas pasažieru pārvadājumu telemātikas lietojumprogrammu apakšsistēmu (OV L 123, 12.5.2011., 11. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2015. gada 25. februāra Regulu (ES) 2015/302 (OV L 55, 26.2.2015., 2. lpp.).

- Komisijas 2011. gada 4. oktobra Īstenošanas lēmums 2011/665/ES par Eiropas apstiprināto dzelzceļa ritekļu tipu reģistru (OV L 264, 8.10.2011., 32. lpp.).

- Komisijas 2011. gada 22. novembra Lēmums 2011/765/ES par vilciena vadītāju apmācības iesaistīto mācību centru atzīšanas kritērijiem, par vilciena vadītāju eksaminētāju atzīšanas kritērijiem un par zināšanu pārbaužu/eksāmenu organizācijas kritērijiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/59/EK (OV L 314, 29.11.2011., 36. lpp.).

- Komisijas 2012. gada 25. janvāra Lēmums 2012/88/ES par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas dzelzceļu sistēmas vilcienā vadības un signalizācijas iekārtu apakšsistēmām (OV L 51, 23.2.2012., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2015. gada 5. janvāra Lēmumu (ES) 2015/14 (OV L 3, 7.1.2015., 44. lpp.).

▼M7

- Komisijas 2012. gada 14. novembra Lēmums 2012/757/ES par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas Savienības dzelzceļu sistēmas satiksmes nodrošināšanas un vadības apakšsistēmu un par grozījumiem Lēmumā 2007/756/EK (OV L 345, 15.12.2012, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2013. gada 2. decembra Lēmumu 2013/710/ES (OV L 323, 4.12.2013., 35. lpp.).

- Komisijas 2012. gada 16. novembra Regula (ES) Nr. 1077/2012 par kopīgo drošības metodi uzraudzībā, ko veic valsts drošības iestādes pēc drošības sertifikāta izdošanas vai drošības atļaujas izdošanas (OV L 320, 17.11.2012., 3. lpp.).

- Komisijas 2012. gada 16. novembra Regula (ES) Nr. 1078/2012 par kopīgo drošības metodi pārraudzībā, kas jāveic dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem pēc drošības sertifikāta vai drošības atļaujas saņemšanas un par tehnisko apkopi atbildīgajām struktūrvienībām (OV L 320, 17.11.2012., 8. lpp.).

- Komisijas 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 321/2013 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas Savienības dzelzceļa sistēmas apakšsistēmu “Ritošais sastāvs – kravas vagoni” un par Komisijas Lēmuma 2006/861/EK atcelšanu (OV L 104, 12.4.2013., 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2013. gada 2. decembra Regulu (ES) Nr. 1236/2013 (OV L 322, 3.12.2013., 23. lpp.).

- Komisijas 2013. gada 30. aprīļa Īstenošanas regula (ES) Nr. 402/2013 par kopīgo drošības metodi riska noteikšanai un novērtēšanai un par Regulas (EK) Nr. 352/2009 atcelšanu (OV L 121, 3.5.2013., 8. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2015. gada 13. jūlija Regulu (ES) 2015/1136 (OV L 185, 14.7.2015., 6. lpp.).

- Komisijas 2014. gada 26. novembra Īstenošanas lēmums 2014/880/ES par dzelzceļa infrastruktūras reģistra kopīgajām specifikācijām un par Īstenošanas lēmuma 2011/633/ES atcelšanu (OV L 356, 12.12.2014., 489. lpp.).

- Komisijas 2014. gada 18. novembra Regula (ES) Nr. 1300/2014 par savstarpējas izmantojamības tehniskajām specifikācijām attiecībā uz Savienības dzelzceļa sistēmas pieejamību personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām (OV L 356, 12.12.2014., 110. lpp.).

- Komisijas 2014. gada 18. novembra Regula (ES) Nr. 1301/2014 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju Savienības dzelzceļu sistēmas energoapgādes apakšsistēmai (OV L 356, 12.12.2014., 179. lpp.).

- Komisijas 2014. gada 18. novembra Regula (ES) Nr. 1302/2014 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas Savienības dzelzceļu sistēmas ritošā sastāva apakšsistēmu “Lokomotīves un pasažieru ritošais sastāvs” (OV L 356, 12.12.2014, 228. lpp.).

- Komisijas 2014. gada 18. novembra Regula (ES) Nr. 1303/2014 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju saistībā ar Eiropas Savienības dzelzceļa sistēmas drošību dzelzceļa tuneļos (OV L 356, 12.12.2014., 394. lpp.).

- Komisijas 2014. gada 26. novembra Regula (ES) Nr. 1304/2014 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz apakšsistēmu “ritošais sastāvs – troksnis”, ar ko groza Lēmumu 2008/232/EK un atceļ Lēmumu 2011/229/ES (OV L 356, 12.12.2014., 421. lpp.).

▼ **M7**

- Komisijas 2014. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2014 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju Eiropas Savienības dzelzceļu sistēmas kravas pārvadājumu telemātikas lietojumprogrammu apakšsistēmai un Regulas (EK) Nr. 62/2006 atcelšanu (OV L 356, 12.12.2014., 438. lpp.).
- Komisijas 2015. gada 4. februāra Īstenošanas regula (ES) 2015/171 par dažiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanas procedūras aspektiem (OV L 29, 5.2.2015., 3. lpp.).
- Komisijas 2015. gada 12. jūnija Īstenošanas regula (ES) 2015/909 par kārtību, kā aprēķināt izmaksas, kas tieši radušās, sniedzot vilcienu satiksmes pakalpojumus (OV L 148, 13.6.2015., 17. lpp.).

5. SADAĻA – CITAS JOMAS

- Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīva 92/82/EEK par minerāleļļām uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu (OV L 316, 31.10.1992., 19. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/54/EK par minimālajām drošības prasībām Eiropas ceļu tīkla tuneļiem (OV L 167, 30.4.2004., 39. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/96/EK par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību (OV L 319, 29.11.2008., 59. lpp.).

2. PIELIKUMS

8. PANTĀ PAREDZĒTĀS MAKSAS NOTEIKŠANA

1. Šveices noteiktā maksa par autotransporta līdzekļiem ar pilnu masu virs 28 t, kuri izmanto 8. panta 2. punktā noteikto atļauju, nedrīkst pārsniegt:

— CHF 180 par reisu tranzītā caur Šveici,

— CHF 70 par starpvalstu turp un atpakaļ braucienu uz Šveici vai no tās.

2. Šveices noteiktā maksimālā maksa par autotransporta līdzekli, kas izmanto 8. panta 3. punktā minēto atļauju un kura faktiskā kopējā masa ir lielāka par 34 t, bet nepārsniedz 40 t un brauc 300 km caur Alpiem, nedrīkst pārsniegt CHF 252 par autotransporta līdzekli, kas neatbilst EIRO standartiem, CHF 211 par autotransporta līdzekli, kas atbilst EIRO I standartam un CHF 178 par autotransporta līdzekli, kas atbilst EIRO II standartam. Šo maksu nosaka saskaņā ar 40. panta noteikumiem.

3. Šveices noteiktā maksimālā maksa par autotransporta līdzekli, kas izmanto 8. panta 4. punktā minēto atļauju un kura faktiskā kopējā masa ir lielāka par 34 t, bet nepārsniedz 40 t un brauc 300 km caur Alpiem, nedrīkst pārsniegt CHF 300 par autotransporta līdzekli, kas neatbilst EIRO standartiem, CHF 240 par autotransporta līdzekli, kas atbilst EIRO I standartam un CHF 210 par autotransporta līdzekli, kas atbilst EIRO II standartam. Šo maksu nosaka saskaņā ar 40. panta noteikumiem.

▼ **M5****3. PIELIKUMS****EIROPAS KOPIENA**

a)

(Krāsa – pantonis gaiši zils 290 vai cik iespējams tuva šai krāsai, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

(Atļaujas pirmā lappuse)

(Teksts atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai kādā no oficiālajām valodām)

Atļaujas izsniedzējas dalībvalsts atšķirības zīme ⁽¹⁾
--

Kompetentās iestādes vai struktūras nosaukums

ATĻAUJA Nr ...

vai

APLIECINĀTA KOPIJA Nr.

starptautiskiem kravu komercpārvadājumiem ar autotransportu

Šīs atļaujas turētājam ⁽²⁾

.....

.....

ir atļauts veikt starptautiskus kravu komercpārvadājumus ar autotransportu jebkurā maršrutā, komercpārvadājumu braucienos vai braucienu daļās Kopienā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1072/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum, ievērojot šīs atļaujas vispārīgos noteikumus.

Piezīmes:

.....

.....

Šī atļauja ir derīga no	līdz
-------------------------------	------------

Izsniegta (vieta)	(datums)
-------------------------	----------------

..... ⁽³⁾

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (HR) Horvātija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (MT) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Pārvadātāja pilns vārds vai uzņēmuma nosaukums un pilna adrese.

⁽³⁾ Paraksts un tās kompetentās iestādes vai struktūras zīmogs, kas izsniedz atļauju.

▼ **M5**

b)

(Atļaujas otrā lappuse)

(Teksts atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai kādā no oficiālajām valodām)

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

Šī atļauja ir izsniegta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1072/2009.

Tā turētājam dod tiesības nodarboties ar starptautiskiem kravu komercpārvadājumiem ar autotransportu jebkurā maršrutā, veicot braucienus vai braucienu daļas Kopienas teritorijā atbilstīgi kādam no šiem nosacījumiem:

- ja pārvadājuma sākuma vieta un galamērķa vieta atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm,
- ja pārvadājums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti vai otrādi, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm,
- ja pārvadājums tiek veikts starp trešām valstīm, braucot tranzītā cauri vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijai,

kā arī veikt ar šādiem pārvadājumiem saistītus tukšbraucienus.

Veicot pārvadājumus no dalībvalsts uz trešo valsti vai otrādi, šī atļauja ir derīga brauciena daļai Kopienas teritorijā. Tā ir derīga tās dalībvalsts teritorijā, kurā krava tiek iekrauta vai izkrauta, tikai pēc tam, kad starp Kopienas un šo trešo valsti ir noslēgts attiecīgs nolīgums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1072/2009.

Atļauju var izmantot tikai tās turētājs, un tā nav nododama trešām personām.

Izsniedzējas dalībvalsts kompetentā iestāde to var anulēt, sevišķi gadījumos, ja turētājs:

- nav ievērojis visus atļaujas izmantošanas noteikumus,
- sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas nepieciešami atļaujas izdošanai vai pagarināšanai.

Atļaujas oriģināls jāglabā pārvadātāja uzņēmumā.

Apliecinātai atļaujas kopijai jāatrodas transportlīdzeklī ⁽¹⁾. Izmantojot sakabinātus transportlīdzekļus, atļaujai jābūt mehāniskajā transportlīdzeklī. Sakabinātiem transportlīdzekļiem tā derīga arī tad, ja piekabe vai puspiekabe nav reģistrēta vai tiesības izmantot to autopārvadājumiem nav reģistrētas uz atļaujas turētāja vārda, kā arī tad, ja piekabes ir reģistrētas vai ja tās atļauts izmantot autopārvadājumiem citā dalībvalstī.

Atļauja jāuzrāda pārbaudei pēc attiecīgi pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.

Atļaujas turētājam katras dalībvalsts teritorijā jāievēro tajā spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti, īpaši attiecībā uz transportu un ceļu satiksmi.

⁽¹⁾ "Transportlīdzeklis" ir dalībvalstī reģistrēts mehānisks transportlīdzeklis vai sakabinātu transportlīdzekļu apvienojums, no kuriem vismaz sakabē esošais mehāniskais transportlīdzeklis ir reģistrēts dalībvalstī, un to izmanto tikai kravu pārvadājumiem.

▼ **M5***4. PIELIKUMS***PĀRVADĀJUMI UN AR ŠĀDIEM PĀRVADĀJUMIEM SAISTĪTI
TUKŠBRAUCIENI, UZ KO NEATTIECAS ATĻAUJU IZSNIEGŠANAS
REŽĪMS UN KAM NAV VAJADZĪGA PĀRVADĀŠANAS ATĻAUJA**

1. Pasta pārvadājumi kā universālais pakalpojums.
2. Bojātu vai avarējušu transportlīdzekļu pārvadājumi.
3. Kravu pārvadājumi ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuru maksimālā pilna masa, ietverot piekabju masu, nepārsniedz 3,5 tonnas;
4. Kravu pārvadājumi ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ievērojot šādus nosacījumus:
 - a) pārvadājamā krava ir uzņēmuma īpašums vai arī uzņēmums to pārdevis, nopircis, iznomājis vai nomājis, izgatavojis, ieguvis, pārstrādājis vai remontējis;
 - b) brauciena uzdevums ir atvest kravu uz uzņēmumu vai aizvest no tā, vai arī to pārvietot uzņēmuma teritorijā vai ārpus tās savām vajadzībām;
 - c) šādiem pārvadājumiem izmantojamie mehāniskie transportlīdzekļi jāveda personālam, kas strādā uzņēmumā vai ir nodots uzņēmuma rīcībā saskaņā ar līgumsaistībām;
 - d) transportlīdzekļi, ar kuriem pārvadā kravu, pieder uzņēmumam vai uzņēmums tos ir iegādājies kredītā vai īrē, ar nosacījumu, ka šajā gadījumā tie atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/1/EK ⁽¹⁾ paredzētajiem nosacījumiem.

Šis noteikums neattiecas uz transportlīdzekli, ar ko aizstāj parasti izmantojamo transportlīdzekli tā īslaicīgu bojājumu laikā;

 - e) salīdzinājumā ar uzņēmuma vispārējo darbību pārvadājumiem jābūt tikai palīgdarbībai.
5. Medikamentu, medicīnas ierīču, iekārtu un citu neatliekamas medicīniskas palīdzības sniegšanai vajadzīgu piederumu pārvadājumi, jo īpaši uz dabas katastrofu piemeklētām vietām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Direktīva 2006/1/EK par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem (OV L 33, 4.2.2006., 82. lpp.).

5. PIELIKUMS

ŠVEICES DIVPUSĪGAJOS NOLĪGUMOS PAR AUTOTRANSPORTA SATIKSMI AR KOPIENAS DALĪBVALSTĪM MINĒTIE NOTEIKUMI, KAS ATTIECAS UZ TRĪSPUSEJIEM KRAVU PĀRVADĀJUMIEM

Valsts	Līguma parakstīšanas datums	Stāšanās spēkā	Nosacījumi.
Vācija	17.12.1953.	1.2.1954.	7. pantā: Trīspusējie pārvadājumi atļauti saskaņā ar valsts tiesību aktiem; pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi ir aizliegti.
Austrija	22.10.1958.	4.4.1959.	8. pantā: Pārvadātāji, kuriem ir tiesības veikt preču pārbradājumus, izmantojot vienā no līgumslēdzējām valstīm reģistrētu autotransportu: a) preces, kas paredzētas vienai no dalībvalstīm, vai nāk no tās. Trīspusējais transports atļauts; pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi ir aizliegti.
Beļģija	25.2.1975.	24.7.1975.	4. panta 1. punkta b) apakšpunkts: Trīspusējais transports atļauts; pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi ir aizliegti.
Dānija	27.8.1981.	25.3.1982.	4. panta 2. punktā Pārvadājumiem no trešās valsts uz otru Līgumslēdzēju pusi vai no otras Līgumslēdzējas puses uz trešo valsti vajadzīga atļauja, kuru katrā konkrētā gadījumā izdot otra Līgumslēdzēja puse.
Spānija	23.1.1963.	21.8.1963.	1971. gada 29. oktobra Protokols: Trīspusējais transports atļauts; pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi ir aizliegti.
Somija	16.1.1980.	28.5.1981.	6. panta 2. punkts un Šveices un Somijas apvienotās komitejas 1989. gada 23. un 24. maija sanāksmes protokola 2.2. punkts: trīspusējais transports un citi tā saucamie trīspusējie pārbradājumi atļauti, izmantojot attiecīgas atļaujas.
Francija	20.11.1951.	1.4.1952.	Saskaņā ar valsts tiesību aktiem: Šveices pārvadātāji: Francijā aizliegti visu veidu trīspusējie pārvadājumi; Francijas pārvadātāji: Šveicē atļauti visu veidu trīspusējie pārvadājumi.
Grieķija	8.8.1970.	6.9.1971.	3. pants un Šveices un Grieķijas apvienotās komitejas 1972. gada 11. līdz 13. maija sanāksmes protokols: atļauti visu veidu trīspusējie pārvadājumi (ar speciālās kvotas atļaujām).
Itālija	—	—	Šveices un Itālijas apvienotās komitejas 1993. gada 14. jūnija sanāksmes protokols: Šveices pārvadātāji: kvotas atļaujas trīspusīgajiem pārvadājumiem; pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi ir aizliegti; Itālijas pārvadātāji: trīspusējais transports atļauts bez īpašām atļaujām; pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi pēc kvotas atļaujām.

▼ B

Valsts	Līguma parakstīšanas datums	Stāšanās spēkā	Nosacījumi.
Īrija	—	—	Saskaņā ar valsts tiesību aktiem: Šveices pārvadātāji: visi trīspusējo pārvadājumu veidi aizliegti, izņemot gadījumus, kad atļaujas izdevušas Īrijas iestādes; Īrijas pārvadātāji: attiecībā ar Šveici atļauti visu veidu trīspusējie pārvadājumi.
Luksemburga	17.5.1972.	1.6.1972.	Nolīgums attiecas tikai uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem. Nav vienošanās par preču pārvadājumiem. Trīspusējie pārvadājumi atļauti ar valsts tiesību aktiem. (Izmantojot savstarpīguma principu). Atļauti visu veidu trīspusējie pārvadājumi.
Nīderlande	20.5.1952.	15.6.1952.	Nolīgums attiecas tikai uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem. Nav vienošanās par preču pārvadājumiem. Trīspusējie pārvadājumi atļauti ar valsts tiesību aktiem. (Izmantojot savstarpīguma principu). Atļauti visu veidu trīspusējie pārvadājumi.
Portugāle	28.6.1973.	1.1.1974.	Visu veidu trīspusējiem pārvadājumiem visi ierobežojumi atcelti saskaņā ar Šveices un Portugāles Apvienotās komitejas 1996. gada 6. jūnija sanāksmes lēmumu.
Apvienotā Karaliste.	20.12.1974.	21.11.1975.	6. panta b) punkts: Trīspusējais transports atļauts. Pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi ir aizliegti.
Zviedrija	12.12.1973.	22.4.1974.	4. panta 1. un 2. punkts Trīspusējie pārvadājumi atļauti ar īpašām kvotas atļaujām.

Trīspusējie pārvadājumi: autotransporta līdzeklis pa parasto maršrutu tranzītā brauc pa valsti, kurā tas reģistrēts, piemēram, ja Šveicē reģistrēts transporta līdzeklis ved preces no Vācijas uz Itāliju caur Šveici.

Pārējie tā saucamie trīspusējie pārvadājumi: autotransporta līdzeklis pa parasto maršrutu tranzītā nebrauc pa valsti, kurā tas reģistrēts, piemēram, ja Šveicē reģistrēts transporta līdzeklis ved preces no Vācijas uz Itāliju caur Austriju.

6. PIELIKUMS

MASAS IEROBEŽOJUMA ATBRĪVOJUMI UN AIZLIEGUMS VEIKT PĀRVADĀJUMUS NAKTĪS UN SVĒTDIENĀS
I. Masas ierobežojuma atbrīvojums laikā līdz 2004. gada 31. decembrim

Reisiem, kas sākas ārvalstīs un beidzas Šveices pierobežas zonā⁽¹⁾ (un otrādi) ir pieļaujami izņēmumi bez maksas līdz pilnai masai 40 t un 40-pēdu ISO konteineriem kombinētajā transportā līdz 44 t. Ceļa konstrukcijas dēļ dažos muitas posteņos noteiktas zemākas robežas.

II. Citi masas ierobežojuma atbrīvojumi

Reisiem, kas sākas ārvalstīs un beidzas Šveices pierobežas zonā⁽¹⁾ (un otrādi) un tranzītam caur Šveici ir pieļaujama lielāka faktiskā kopējā masa par Šveicē atļauto maksimālo masu arī 8. pantā neminētiem pārvadājumu veidiem:

- a) nedalāmu kravu pārvadājumiem gadījumos, kad noteikumus nav iespējams ievērot, arī izmantojot piemērotu autotransporta līdzekli;
- b) speciālā autotransporta pārdzīšanai vai izmantošanai, jo īpaši attiecībā uz speciālo autotransportu, kas sakarā ar tā izmantošanas nolūku nevar ievērot noteikumus par atļauto masu;
- c) avarējuša vai bojāta autotransporta līdzekļu transportēšanai;
- d) lidaparātu piederumu transportēšanai;
- e) pārvadājumi pa autoceļiem kombinētā transporta sākuma un beigu posmā, parasti 30 km rādiusā ap terminālu.

III. Atbrīvojums no aizlieguma vadīt autotransportu naktīs un svētdienās

Paredzēti šādi atbrīvojumi no aizlieguma vadīt autotransportu naktīs un svētdienās:

a) bez īpašas atļaujas

- reisi neatliekamas palīdzības sniegšanai dabas katastrofu gadījumos,
- reisi neatliekamas palīdzības sniegšanai notiekot negadījumiem, jo īpaši transporta un gaisa satiksmes negadījumiem;

b) ar īpašu atļauju

Preču pārvadājumiem, kuru īpašību dēļ attaisnojami nakts pārvadājumi, un ticamu iemeslu dēļ pārvadājumi svētdienās:

- ātri bojājošos lauksaimniecības produktu pārvadājumi (piemēram, ogas, augļi un dārzeņi, augi (ieskaitot grieztos ziedus) vai tikko spiestas augļu sulas), visu gadu,
- cūkas un mājputni kaušanai,

⁽¹⁾ Šveices pierobežas zona ir definēta saskaņā ar 1992. gada Nolīgumu izveidotās Apvienotās komitejas 1998. gada 2. aprīlī Briselē notikušās piektās sanāksmes protokola 4. pielikumā. Visumā tā ir zona 10 km rādiusā ap muitas posteni.

▼B

- svaigs piens un ātri bojājošies piena produkti,
- cirka iekārtas, orķestra mūzikas instrumenti, teātra butaforijas un rekvizīti, u.c.,
- dienas laikraksti, ieskaitot to salikumus, pasta sūtījumi, kurus transportē pēc juridiskā dienesta prasības.

Apstiprinājuma procedūru atvieglošanai var izdot atļaujas ar derīguma termiņu uz 12 mēnešiem, ievērojot nosacījumu, ka visiem reisiem ir vienāds uzdevums.

▼ M5

7. PIELIKUMS

STARPTAUTISKIE PASAŽIERU PĀRVADĀJUMI AR AUTOBUSIEM

1. pants

Definīcijas

Šajā nolīgumā izmanto šādas definīcijas.

1. Regulāri pārvadājumi

1.1. Regulāri pārvadājumi ir tādi braucieni, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus noteiktos laika intervālos pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās. Regulārie pārvadājumi ir pieejami visiem, izņemot, kad vajadzības gadījumā tas ir atkarīgs no obligātas rezervācijas.

Tas, ka pārvadājumu veikšanas nosacījumos tiek izdarītas izmaiņas, neietekmē to piederību regulāriem pārvadājumiem.

1.2. Pārvadājumi, neatkarīgi no tā, kas ir to organizētājs, kuri nodrošina noteiktu pasažieru kategoriju pārvadājumus, pārējos pasažierus atskaitot, tiek uzskatīti par regulāriem pārvadājumiem, ciktāl šos pārvadājumus veic saskaņā ar 1.1. punkta noteikumiem. Šādi pārvadājumi šē turpmāk saukti "speciāli regulāri pārvadājumi".

Speciālie regulārie pārvadājumi ietver:

- a) darbinieku pārvadāšanu no mājām uz darbu un atpakaļ;
- b) skolnieku un studentu pārvadāšanu uz mācību iestādi un atpakaļ.

Tas, ka speciālo pārvadājumu veikšanas nosacījumus var mainīt saskaņā ar lieto-tāju vajadzībām, neietekmē to piederību pie regulāriem pārvadājumiem.

1.3. Uz paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanu, kas apkalpo tos pašus pasažierus kā esošie regulārie pārvadājumi, neapstājas atsevišķās pieturvietās vai pietājā papildu pieturvietās esošo regulāro pārvadājumu maršrutos, attiecas tie paši noteikumi, ko piemēro esošajiem regulārajiem pārvadājumiem.

2. Neregulāri pārvadājumi

2.1. Neregulāri pārvadājumi ir tādi pārvadājumi, kas neatbilst regulāro pārvadā-jumu, tai skaitā speciālo regulāro pārvadājumu, definīcijai un kam raksturīgs pirmām kārtām tas, ka tajos pārvadā pasažieru grupas, kuras izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas.

Paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, kas ir līdzvērtīga pastāvošiem regulāriem pārvadājumiem un apkalpo tos pašus pasažierus, jāsaņem atļauja saskaņā ar I iedaļā noteikto procedūru.

2.2. Pārvadājumi, kas minēti 2. punktā, nepārstāj būt neregulāri pārvadājumi tikai un vienīgi tāpēc, ka tos veic ar zināmiem intervāliem.

2.3. Neregulāros pārvadājumus var veikt pārvadātāju grupa, kas darbojas viena un tā paša rīkotāja vārdā.

Šādu pārvadātāju nosaukumus un pārsēšanās punktus ceļā paziņo Eiropas Savie-nības attiecīgo dalībvalstu un Šveices kompetentajām iestādēm saskaņā ar proce-dūrām, kuras nosaka Apvienotā komiteja.

3. Pašpārvadājumi

Pašpārvadājumi ir pārvadājumi, ko fiziska vai juridiska persona veic nekomer-ciālos un bezpeļņas nolūkos, kur:

— attiecīgos pārvadājumus šī fiziskā vai juridiskā persona veic tikai kā palīgpa-kalpojumus,

▼M5

— izmantojamie transportlīdzekļi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašums vai šī persona ir tos iegādājusies uz nomaksu, vai arī tie ir ilgtermiņa nomas līguma priekšmets un to vadītāji ir fiziskās vai juridiskās personas darbinieki vai pati fiziskā persona, vai personāls, kas nodarbināts attiecīgajā uzņēmumā vai kas atbilstīgi līgumsaistībām nodots attiecīgā uzņēmuma rīcībā.

I iedaļa

REGULĀRI PĀRVADĀJUMI, KURIEM VAJADZĪGA ATĻAUJA

2. pants

Atļaujas veids

1. Atļaujas izsniedz uz transporta uzņēmuma vārda un šis uzņēmums nedrīkst tās nodot trešām personām. Tomēr pārvadātājs, kas ir saņēmis atļauju, ar šā pielikuma 3. panta 1. punktā minētās iestādes piekrišanu var veikt transporta pakalpojumus ar apakšuzņēmēja starpniecību. Šādā gadījumā apakšuzņēmēja nosaukumu un tā apakšuzņēmēja lomu norāda atļaujā. Apakšuzņēmējam jāatbilst nolīguma 17. panta nosacījumiem.

Ja regulāro pārvadājumu veikšanai uzņēmumi apvienojas, atļauju izsniedz uz visu šo uzņēmumu nosaukumiem. To saņem uzņēmums, kas pārvalda operāciju veikšanu, bet pārējiem uzņēmumiem izsniedz kopijas. Atļaujā norāda visu pārvadātāju nosaukumus.

2. Atļaujas derīguma termiņš nepārsniedz piecus gadus.

3. Atļaujās norāda šādus datus:

- a) pārvadājumu veids;
- b) pārvadājumu maršruts, konkrēti norādot izbraukšanas vietu un brauciena galamērķi;
- c) atļaujas derīguma termiņš;
- d) pieturvietas un kustības grafiks.

4. Atļaujai jāatbilst Komisijas Regulā (ES) Nr. 361/2014 ⁽¹⁾ paredzētajam paraugam.

5. Atļauja dod tiesības atļaujas turētājam vai turētājiem veikt regulārus pārvadājumus līgumslēdzēju pušu teritorijā.

6. Regulāro pārvadājumu veicējs pagaidu un ārkārtas situācijās var izmantot papildu transportlīdzekļus.

Šādā gadījumā pārvadātājam jānodrošina, ka transportlīdzekļi atrodas šādi dokumenti:

— regulārā pārvadājuma atļaujas kopija,

— līguma kopija, kas noslēgts starp regulārā pārvadājuma veicēju un uzņēmumu, kas piegādā papildu transportlīdzekļus, vai līdzvērtīgs dokuments,

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 9. aprīļa Regula (ES) Nr. 361/2014, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009 attiecībā uz dokumentiem starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2121/98 (OV L 107, 10.4.2014., 39. lpp.).

▼M5

- pārvadātājam, kas pakalpojuma veikšanai nodrošina papildu transportlīdzekļus, izsniegtās Kopienas atļaujas apliecināta kopija Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzvērtīgas Šveices atļaujas apliecināta kopija Šveices pārvadātājiem.

3. pants

Atļaujas pieteikuma iesniegšana

1. Eiropas Savienības uzņēmēji atļaujas pieteikumu iesniedz saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1073/2009 ⁽¹⁾ 7. pantu, savukārt Šveices uzņēmēji atļaujas pieteikumu iesniedz saskaņā ar 3. nodaļas noteikumiem 2009. gada 4. novembra Rīkojumā par pasažieru pārvadāšanu (OTV) ⁽²⁾. Attiecībā uz pārvadājumiem, kuriem Šveicē atļauja nav nepieciešama, bet tā ir nepieciešama Eiropas Savienībā, Šveices uzņēmēji atļaujas pieteikumu iesniedz Šveices kompetentajām iestādēm, ja pārvadājumu sākuma vieta atrodas Šveicē.

2. Pieteikumiem jāatbilst Regulā (ES) Nr. 361/2014 paredzētajam paraugam.

3. Atļaujas pieteikuma pamatošanai pieteikuma iesniedzējs sniedz visu papildu informāciju, ko tas uzskata par lietderīgu vai ko tam pieprasa atļaujas izsniedzēja iestāde, un jo īpaši braukšanas grafiku, kas dod iespēju kontrolēt atbilstību tiesību aktiem par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas režīmu, kā arī Kopienas atļaujas kopiju starptautiskiem pasažieru komercpārvadājumiem ar autotransportu attiecībā uz Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzīgas Šveices atļaujas kopiju Šveices pārvadātājiem, kas izsniegta regulāro pārvadājumu veicējam.

4. pants

Atļaujas piešķiršanas procedūra

1. Atļaujas izsniedz pēc vienošanās ar to līgumslēdzēju pušu kompetentajām iestādēm, kuru teritorijās notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana. Atļaujas izsniedzēja iestāde nosūta šīm iestādēm, kā arī to Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuru teritorijās tiek šķērsotas bez pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas, pieteikuma kopiju, tai pievienojot visu citu pie lietas piederošo dokumentu kopijas un savu novērtējumu.

2. To Eiropas Savienības dalībvalstu un Šveices kompetentās iestādes, kuru piekrišana ir lūgta, divu mēnešu laikā paziņo atļaujas izsniedzējai iestādei savu lēmumu attiecībā uz pieteikumu. Šo termiņu aprēķina, skaitot no dienas, kurā saņemts lūgums izteikt piekrišanu un kura norādīta saņemšanas apstiprinājuma kvītī. Ja šajā laikā atļaujas izsniedzēja iestāde nesaņem atbildi, uzskata, ka iestādes, ar kurām notikusi apspriešanās, ir devušas piekrišanu, un atļaujas izsniedzēja iestāde piešķir atļauju. Ja to līgumslēdzēju pušu kompetentās iestādes, kurām lūgta piekrišana, pieņem negatīvu lēmumu, tajā ietver atbilstīgu iemeslu skaidrojumu.

3. Atbilstīgi 7. un 8. punktam atļaujas izsniedzēja iestāde pieņem lēmumu par pieteikumu četros mēnešos, skaitot no dienas, kad pārvadātājs iesniedzis šo pieteikumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1073/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

⁽²⁾ RS/SR/745.11.

▼ M5

4. Atļaujas nepiešķir, ja:

- a) iesniedzējs nav spējīgs sniegt pakalpojumu, kas ir pieteikuma priekšmets, izmantojot viņam tieši pieejamo aprīkojumu;
- b) iesniedzējs iepriekš nav ievērojis valsts vai starptautiskos tiesību aktus auto-transporta jomā, jo īpaši noteikumus un prasības attiecībā uz atļaujām veikt starptautiskus pasažieru autopārvadājumus, vai ir izdarījis nopietnus likumpārkāpumus attiecībā uz noteikumiem autotransporta jomā, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un autovadītāju darba un atpūtas režīmam;
- c) attiecībā uz atļaujas pagarināšanas pieteikumu nav ievēroti atļaujas nosacījumi;
- d) vienas līgumslēdzējas puses kompetentā iestāde, pamatojoties uz detalizētu analīzi, nolēm, ka attiecīgais pakalpojums varētu nopietni apdraudēt tāda līdzīga pakalpojuma dzīvotspēju attiecīgajos tiešās satiksmes posmos, uz ko attiecas viens vai vairāki sabiedrisko pakalpojumu līgumi, kas atbilst attiecīgās līgumslēdzējas puses tiesību aktiem. Šādā gadījumā kompetentā iestāde izstrādā nediskriminējošus kritērijus, lai noteiktu, vai pakalpojums, attiecībā uz kuru iesniegts pieteikums, varētu nopietni apdraudēt minētā līdzīga pakalpojuma izdzīvošanas iespējas, un pēc Apvienotās komitejas lūguma nosūta tos minētajai komitejai;
- e) kādas līgumslēdzējas puses kompetentā iestāde, pamatojoties uz detalizētu analīzi, lem, ka pakalpojuma galvenais mērķis nav pārvadāt pasažierus starp punktiem, kas atrodas dažādās līgumslēdzējās pusēs.

Gadījumos, kad konstatē, ka kāds starptautisks pasažieru pārvadājums ar autobusu ārkārtas apstākļu dēļ, kurus nevarēja paredzēt atļaujas piešķiršanas laikā, attiecīgos tiešās satiksmes posmos nopietni apdraud tādu līdzīgu pakalpojumu sniegšanas dzīvotspēju, uz ko attiecas viens vai vairāki saskaņā ar vienas līgumslēdzējas puses tiesību aktiem noslēgti sabiedrisko pakalpojumu līgumi, vienas līgumslēdzējas puses kompetentā iestāde var ar Apvienotās komitejas piekrišanu apturēt vai anulēt atļauju veikt starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusu, sešus mēnešus pirms tam brīdinot par to pārvadātāju.

Tas, ka pārvadātājs piedāvā zemākas cenas nekā tās, ko piedāvā citi autopārvadātāji, vai tas, ka attiecīgajā satiksmes līnijā jau darbojas citi autopārvadātāji, pats par sevi nevar būt par pamatojumu pieteikuma noraidīšanai.

5. Atļaujas izsniedzēja iestāde var noraidīt pieteikumus, tikai pamatojoties uz iemesliem, kas ir saskaņā ar šo nolīgumu.

6. Ja 1. punktā paredzētā vienošanās procedūra nedod rezultātus, var vērsties Apvienotajā komitejā.

7. Apvienotā komiteja iespējami īsā laikā pieņem lēmumu, kas stājas spēkā 30 dienu laikā pēc tā paziņošanas Šveicei un ieinteresētajām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

8. Pabeidzot šajā pantā noteikto procedūru, atļaujas izsniedzēja iestāde savu lēmumu dara zināmu visām 1. punktā minētajām iestādēm, attiecīgā gadījumā nosūtot tām piešķirtās atļaujas kopiju.

5. pants

Atļauju izsniegšana un pagarināšana

1. Pabeidzot šā pielikuma 4. pantā minēto procedūru, atļaujas izsniedzēja iestāde piešķir atļauju vai oficiāli noraida pieteikumu.

▼M5

2. Lēmumi par pieteikuma noraidīšanu jāpamato. Līgumslēdzējas puses nodrošina, ka pārvadātājiem tiek dota iespēja iesniegt protestu, ja to pieteikums ir noraidīts.

3. Šā pielikuma 4. pantu *mutatis mutandis* piemēro pieteikumiem par atļauju pagarināšanu vai par nosacījumu maiņu, ar kuriem jāveic pakalpojumi, par ko saņemta atļauja.

Ja darbības nosacījumos izdara maznozīmīgas izmaiņas, proti, koriģē intervālus, braukšanas maksu un kustības grafikus, atļaujas izsniedzējai iestādei pietiek paziņot par konkrētajām izmaiņām otras līgumslēdzējas puses kompetentajām iestādēm.

6. pants

Atļaujas darbības pārtraukšana

Atļaujas darbības pārtraukšanas gadījumos ievēro procedūru, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1073/2009 10. pantā un OTV 46. pantā.

7. pants

Pārvadātāju pienākumi

1. Izņemot *force majeure* gadījumus, regulāro pārvadājumu veicējs līdz viņam piešķirtās atļaujas derīguma termiņa beigām veic visus pasākumus, lai garantētu transporta pakalpojumus, kas atbilst nepārtrauktības, regularitātes un kapacitātes standartiem, kā arī citiem noteikumiem, ko kompetentā iestāde nosaka saskaņā ar šā pielikuma 2. panta 3. punktu.

2. Pārvadātājs publisko pārvadājuma maršrutu, autobusu pieturvietas, kustības grafiku, braukšanas maksas un pārvadājuma noteikumus tādā veidā, lai nodrošinātu šīs informācijas brīvu pieejamību visiem lietotājiem.

3. Šveice un attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalstis, vienojoties savstarpēji un ar atļaujas turētāju, var izdarīt izmaiņas darbības noteikumos, kas attiecas uz regulāriem pārvadājumiem.

II iedaļa

NEREGULĀRI PĀRVADĀJUMI UN CITI PĀRVADĀJUMI, KURIEM NAV VAJADŽĪGA ATĻAUJA

8. pants

Kontroles dokuments

1. Nolīguma 18. panta 1. punktā minētie pakalpojumi tiek veikti, izmantojot kontroles dokumentu (brauciena formulāru).

2. Pārvadātājs, kas veic neregulārus pārvadājumus, aizpilda brauciena formulāru pirms katra brauciena.

3. Brauciena formulāru grāmatiņas piegādā Šveices kompetentās iestādes un tās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes, kur pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, vai šo iestāžu izraudzītās struktūras.

▼M5

4. Kontroles dokumenta paraugs un tā izmantošanas kārtība ir noteikti Regulā (ES) Nr. 361/2014.
5. Braucieniem, kas minēti nolīguma 18. panta 2. punktā, par kontroles dokumentu kalpo līgums vai tā apliecināta kopija.

*9. pants***Sertifikāts**

Nolīguma 18. panta 6. punktā paredzēto sertifikātu izsniedz Šveices vai tās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā transportlīdzeklis ir reģistrēts.

Sertifikāts atbilst Regulā (ES) Nr. 361/2014 noteiktajam paraugam.

III iedaļa

KONTROLES UN SANKCIJAS*10. pants***Transporta biļetes**

1. Pārvadātāji, kas sniedz regulāru pārvadājumu pakalpojumus, izņemot speciālus regulārus pārvadājumus, izsniedz vai nu individuālas, vai kolektīvas transporta biļetes, kurās norāda:

- izbraukšanas un iebraukšanas vietu, kā arī attiecīgā gadījumā tiesības uz atpakaļbraucienu,
- biļetes derīguma termiņu,
- maksu par braucienu.

2. Transporta biļeti, kas minēta 1. punktā, uzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.

*11. pants***Pārbaudes ceļā un uzņēmumos**

1. Komerpcārvadājumu gadījumā transportlīdzeklī ir jābūt Kopienas atļaujas apliecinātai kopijai Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzvērtīgai Šveices atļaujai Šveices pārvadātājiem, kā arī – atkarībā no pakalpojuma – atļaujai (vai apliecinātai tās kopijai) vai brauciena formulāram, kas jāuzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.

Pašpārvadājumu gadījumā transportlīdzeklī jāatrodas sertifikātam (vai apliecinātai tā kopijai), kas jāuzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.

2. Pārvadātāji, kas veic starptautiskus pasažieru pārvadājumus ar autobusiem, dod iespēju veikt visas pārbaudes, kuru nolūks ir nodrošināt, ka transporta pakalpojumi tiek veikti pareizi, īpaši attiecībā uz autobusu vadītāju darba un atpūtas periodiem.

*12. pants***Savstarpēja palīdzība un sankcijas**

1. Līgumslēdzēju pušu kompetentās iestādes palīdz viena otrai, lai nodrošinātu šajā pielikumā paredzēto noteikumu piemērošanu un kontroli. Tās apmainās ar informāciju, izmantojot atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1071/2009 ⁽¹⁾ 18. pantam izveidotos valstu kontaktpunktus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1071/2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).

▼ M5

2. Tās līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, anulē Kopienas atļauju Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzīgu Šveices atļauju Šveices pārvadātājiem, ja atļaujas turētājs:

- a) vairs neatbilst nolīguma 17. panta 1. punkta nosacījumiem; vai
- b) ir sniedzis neprecīzu informāciju par datiem, kas nepieciešami Kopienas atļaujas izsniegšanai Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzīgas Šveices atļaujas izsniegšanai Šveices pārvadātājiem.

3. Atļaujas izsniedzēja iestāde anulē atļauju, ja tās turētājs vairs neatbilst nosacījumiem, uz kuru pamata šī atļauja tika izsniegta saskaņā ar šo nolīgumu, īpaši, ja to pieprasa tās līgumslēdzējas puses kompetentā iestāde, kurā šis pārvadātājs veic uzņēmējdarbību. Iestāde tūlīt informē otras līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes.

4. Ja ir noticis autopārvadājumu un ceļu satiksmes drošības noteikumu nopietns pārkāpums, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas režīmam, kā arī, ja 1. panta 2.1. punktā minētos paralēlos vai pagaidu satiksmes pakalpojumus sniedz bez atļaujas, tās līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs, kas izdarījis pārkāpumu, veic uzņēmējdarbību, var anulēt Kopienas atļauju Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzīgu Šveices atļauju Šveices pārvadātājiem vai var uz laiku un/vai daļēji anulēt Kopienas atļaujas apliecinātās kopijas Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzīgas Šveices atļaujas apliecinātās kopijas Šveices pārvadātājiem.

Šīs sankcijas nosaka, ņemot vērā Kopienas atļaujas turētāja Eiropas Savienības pārvadātāja gadījumā vai līdzīgas Šveices atļaujas turētāja – Šveices pārvadātāja gadījumā – izdarītā pārkāpuma smagumu un atļaujas apliecināto kopiju kopskaitu, kas ir pārvadātāja rīcībā darbībai starptautiskajā transporta pakalpojumu tirgū.

Uzņēmējdarbības līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes pēc iespējas drīz un vēlākais sešu nedēļu laikā pēc galīgā lēmuma pieņemšanas paziņo tās līgumslēdzējas puses kompetentajām iestādēm, kurā atklāti pārkāpumi, par paredzēto sankciju piemērošanu. Ja šīs sankcijas nav piemērotas, uzņēmējdarbības līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes norāda nepiemērošanas iemeslus.

5. Ja vienas līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes konstatējušas, ka tās teritorijā noticis šā pielikuma vai autopārvadājumu jomas tiesību aktu nopietns pārkāpums, ko izdarījis nerezidents pārvadātājs, tad līgumslēdzēja puse, kuras teritorijā pārkāpums atklāts, pēc iespējas drīz un vēlākais sešu nedēļu laikā pēc galīgā lēmuma pieņemšanas šajā lietā nosūta šādu informāciju tās līgumslēdzējas puses kompetentajām iestādēm, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību:

- a) pārkāpuma apraksts un datums un laiks, kad pārkāpums izdarīts,
- b) pārkāpuma kategorija, veids un smagums, un
- c) piemērotās un izpildītās sankcijas.

Uzņēmējas līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes var pieprasīt, lai tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, uzliek administratīvos sodus saskaņā ar 4. punktu.

6. Līgumslēdzējas puses nodrošina, lai pārvadātāji tiesā varētu pārsūdzēt jebkuru administratīvo sodu, kas tiem piemērots saskaņā ar šo pantu.

▼ **M5***13. pants***Ierakstīšana valsts elektroniskajos reģistros**

Līgumslēdzējas puses nodrošina, lai valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā būtu ievadīti autopārvadājumu tiesību aktu nopietni pārkāpumi, kas attiecināmi uz pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā, un kā rezultātā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Šveicē ir piemērotas sankcijas, kā arī to, lai minētajā reģistrā būtu ievadīta informācija par Kopienas atļauju Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzīgu Šveices atļauju Šveices pārvadātājiem, vai šādu atļauju apliecinātu kopiju pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu. Reģistrā ievadītie dati, kas attiecas uz Kopienas atļaujas Eiropas Savienības pārvadātājiem vai līdzīgas Šveices atļaujas Šveices pārvadātājiem pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu, datu bāzē jāglabā vismaz divus gadus, sākot no Kopienas atļaujas anulēšanas perioda beigu datuma gadījumā, ja Kopienas atļauju anulē pagaidu kārtā, un no anulēšanas brīža gadījumā, ja Kopienas atļauju anulē pastāvīgi.

8. PIELIKUMS

ŠVEICES DIVPUSĪGAJOS NOLĪGUMOS PAR AUTOTRANSporta SATIKSMI AR KOPIENAS DALĪBVALSTĪM MINĒTIE NOTEIKUMI, KAS ATTIECAS UZ ATĻAUJU PIEŠĶIRŠANU TRĪSPUSĒJIEM PASAŽIERU PĀRVADĀJUMIEM

Valsts	Nolīguma parakstīšanas datums	Stāšanās spēkā	Nosacījumi.
Vācija	17.12.1953.	1.2.1954.	4. un 5. pants: — saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem — ievērojot savstarpīguma principu
Austrija	22.10.1958.	4.4.1959.	6. pants: — saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem — ievērojot savstarpīguma principu
Beļģija	25.2.1975.	24.7.1975.	3. pants: — saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem
Dānija	27.8.1981.	25.3.1982.	3. un 5. pants: — saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem
Spānija	23.1.1963.	21.8.1963.	2. un 3. pants: — ar otras Līgumslēdzējas puses piekrišanu — pēc savstarpējas vienošanās (ievērojot savstarpīgumu)
Somija	16.1.1980.	28.5.1981.	3. pants: — saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem
Francija	20.11.1951.	1.4.1952.	II nodaļa: — pēc savstarpējas vienošanās — ievērojot savstarpīguma principu
Grieķija	8.8.1970.	6.9.1971.	2. pants: — pēc savstarpējas vienošanās (ievērojot savstarpīgumu)
Itālija	—	—	Saskaņā ar valsts tiesību aktiem (nav divpusēja nolīguma)
Īrija	—	—	Saskaņā ar valsts tiesību aktiem (nav divpusēja nolīguma)
Luksemburga	17.5.1972.	1.6.1972.	3. pants: Saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem
Nīderlande	20.5.1952.	15.6.1952.	2. punkta 2) apakšpunkts Saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem
Portugāle	28.6.1973.	1.1.1974.	Nolīguma protokola 5. un 6. iedaļa — pēc savstarpējas vienošanās — savstarpīgums
Apvienotā Karaliste	20.12.1974.	21.11.1975.	Saskaņā ar valsts tiesību aktiem (nolīgums tikai par kravu pārvadājumiem)
Zviedrija	12.12.1973.	22.4.1974.	3. pants: Saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem

9. PIELIKUMS

DZELZCEĻA TRANSPORTA UN KOMBINĒTĀ TRANSPORTA PAKALPOJUMU KVALITĀTE

Ja Šveice vēlas veikt Nolīguma 46. pantā minētos aizsargpasākumus, ir jāievēro šādi nosacījumi:

1. Dzelzceļa transporta un kombinētā transporta vidējā cena caur Šveici nedrīkst pārsniegt maksu par kravas autotransportu ar maksimālo atļauto masu 40 t, kas brauc caur Alpiem 300 km. Konkrēti, vidējā maksa par kombinēto transportu ar pavadību ("kravas auto vilcienā") nedrīkst pārsniegt autotransporta izmaksas (maksu par ceļa lietošanu un mainīgās izmaksas).
2. Šveice ir veikusi pasākumus konkurētspējas paaugstināšanai kombinētajam transportam un kravu dzelzceļa pārvadājumiem caur savu teritoriju.
3. Parametri, kurus izmanto kombinētā transporta un kravu dzelzceļa pārvadājumu konkurētspējas novērtēšanai, ir vismaz šādi:
 - ciktāl kustības grafiki un kustības ātrums atbilst lietotāju vajadzībām,
 - ciktāl pakalpojuma sniedzēji garantē tā kvalitāti un uzņemas par to atbildību,
 - ciktāl Šveices ievēro savas saistības attiecībā uz pakalpojumu kvalitāti, vai ja tie tās nepilda, kādā apmērā klienti saņem par to kompensāciju,
 - pasūtīšanas nosacījumi.

*10. PIELIKUMS***40. PANTĀ PAREDZĒTĀS MAKSAS NOTEIKŠANA**

Ievērojot 40. panta 3. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta noteikumus, 40. pantā paredzēto maksu nosaka šādi:

- a) attiecībā uz pārvadājumiem Šveicē maksu paaugstina vai pazemina proporcionāli tam, par cik veiktais attālums Šveicē ir lielāks vai mazāks par 300 km;
- b) maksu nosaka proporcionāli transporta līdzekļa masai.

NOBEIGUMA AKTS

EIROPAS KOPIENAS

un ŠVEICES KONFEDERĀCIJAS

pilnvarotie,

tiekoties Luksemburgā tūkstoš deviņi simti deviņdesmit deviņā gada divdesmit pirmajā jūnijā, Nolīguma parakstīšanai starp Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par preču un pasažieru dzelzceļa un autotransporta pārvadājumiem, ir pieņēmuši turpmāk minētās kopīgās deklarācijas, kas pievienotas šim Nobeiguma aktam:

— kopīgo deklarāciju par 38. panta 6. punktu,

— kopīgo deklarāciju par turpmākajām sarunām.

Tie ir pieņēmuši zināšanai arī šādas deklarācijas, kas pievienotas šim Nobeiguma aktam:

— deklarāciju par Šveices piedalīšanos komitejās,

— Šveices deklarāciju par tarifa kvotu izmantošanu (40 t),

— Eiropas Kopienas deklarāciju par tarifa kvotu izmantošanu (40 t),

— Šveices deklarāciju par 40. panta 4. punktu,

— Šveices deklarāciju par muitas procedūru vienkāršošanu (43. panta 1. punkts).

Hecho en Luxemburgo, el ventiuno de junio de mil novecientos noventa y nueve.

Udfærdiget i Luxembourg den enogtyvende juni nitten hundrede og nioghalvfems.

Geschehen zu Luxemburg am einundzwanzigsten Juni neunzehnhundertneunundneunzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι μία Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα.

Done at Luxembourg on the twenty-first day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-nine.

Fait à Luxembourg, le vingt-et-un juin mil neuf cent quatre-vingt dix-neuf.

Fatto a Lussemburgo, addì ventuno giugno millenovecentonovantanove.

Gedaan te Luxemburg, de eenentwintigste juni negentienhonderd negenenneentig.

Feito em Luxemburgo, em vinte e um de Junho de mil novecentos e noventa e nove.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän.

Som skedde i Luxemburg den tjugoförsta juni nittonhundraionio.

Por la Comunidad Europea

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

Pela Comunidade Europeia

Euroopan yhteisön puolesta

▼ B

På Europeiska gemenskapens vägnar

Por la Confederación Suiza

For Det Schweiziske Edsforbund

Für der Schweizerischen Eidgenossenschaft

Για την Ελβετική Συνομοσπονδία

For the Swiss Confederation

Pour la Confédération suisse

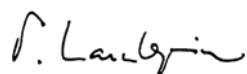
Per la Confederazione svizzera

Voor de Zwitserse Bondsstaat

Pela Confederação Suíça

Sveitsin valaliiton puolesta

På Schweiziska Edsförbundets vägnar

▼B

KOPĪGĀ DEKLARĀCIJA

par 38. panta 6. punktu

Līgumslēdzējas Puses paziņo, ka 38. panta 6. punkta noteikumi neierobežo Šveices Federālās sistēmas pasākumu piemērošanu, kas attiecas uz Federālo finanšu izlīdzināšanas sistēmu.

KOPĪGĀ DEKLARĀCIJA**par turpmākajām sarunām**

Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija paziņo par nodomu veikt sarunas nolīgumu noslēgšanai par tādiem abas puses interesējošiem jautājumiem kā 1972. gada Brīvās tirdzniecības nolīguma 2. protokola atjaunināšana un Šveices līdzdalība konkrētās Kopienas mācību, jaunatnes, plašsaziņas līdzekļu un vides programmās. Priekšdarbi minētajām sarunām jāsāk nekavējoties pēc šo divpusējo sarunu pabeigšanas.

DEKLARĀCIJA

par Šveices piedalīšanos komitejās

Padome piekrīt, ka Šveices pārstāvji par jautājumiem, kas uz to attiecas, novērotāju statusā var piedalīties šādu komiteju sanāksmēs un ekspertu darba grupās:

- pētniecības programmu komitejas, tostarp Komiteja zinātniskās un tehniskās pētniecības jautājumos (*CREST*),
- Migrējušo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma padomdevēja komiteja,
- koordinācijas grupa par augstākās izglītības diplomu savstarpēju atzīšanu,
- padomdevēja komiteja par aviācijas maršrutiem un par konkurences noteikumu piemērošanu gaisa satiksmē.

Šveices pārstāvji nedrīkst būt klāt sanāksmēs, kad komitejās notiek balsošana.

Attiecībā uz citām komitejām, kas nodarbojas ar jautājumiem, kuros Šveice ir pieņēmusi *acquis communautaire* vai ekvivalentus pasākumus, Komisija apspriežas ar Šveices ekspertiem, izmantojot Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 100. pantā noteikto metodi.

ŠVEICES DEKLARĀCIJA**par tarifa kvotu izmantošanu (40 t)**

Šveice paziņo, ka ne vairāk par 50 % no Nolīguma 8. pantā noteiktās kvotas Šveices autotransporta līdzekļu, kuru pilnā masa nepārsniedz 40 t, tiks izmantota importa, eksporta un tranzīta pārvadājumiem.

EIROPAS KOPIENAS DEKLARĀCIJA

par tarifa kvotu izmantošanu (40 t)

Kopiena paziņo, ka saskaņā ar tās pašreizējiem aprēķiniem ir sagaidāms, ka apmēram 50 % no tās kvotas, kas noteiktas saskaņā ar 8. pantu, tiks izmantotas divpusējām transporta operācijām.

▼B**ŠVEICES DEKLARĀCIJA****par 40. panta 4. punktu**

Šveice paziņo, ka attiecībā uz Nolīguma 40. panta 4. punktā minētās maksas noteikšanu, līdz bāzes tuneļa atvēršanai vai līdz 2008. gada 1. janvārim, atkarībā no tā, kurš no minētajiem termiņiem iestāsies agrāk, tās noteiktā faktiskā maksa būs zemāka par saskaņā ar minēto pantu atļauto maksimālo. Šveice paredzējusi saskaņā ar pašreiz spēkā esošajiem plāniem 2005., 2006. un 2007. gadam noteikt vidējo maksu CHF 292,50 un maksimālo maksu CHF 350.

ŠVEICES DEKLARĀCIJA

par muitas procedūru vienkāršošanu (43. panta 1. punkts)

Lai atvieglotu muietošanu robežpunktos uz autoceļiem, kas savieno Eiropas Savienību un Šveici, Šveice piekritusi veikt šādus pasākumus, par kuriem 1999. gada laikā jāvienojas vispirms Apvienotajā komitejā, kura izveidota saskaņā ar 1992. gada Nolīgumu:

- sadarbībā ar kaimiņvalstu muitas iestādēm nodrošināt, lai lielāko robežpārejas punktu darbalaiks būtu pietiekami ilgs, un braucienu caur Šveici varētu sākt tūlīt pēc tam, kad beidzas aizliegums vadīt autotransportu nakts laikā, vai turpināt braucienu līdz tā sākumam. Ja vajadzīgs, šim nolūkam var noteikt ar papildus izmaksām saistītu papildmaksu. Tomēr šī papildmaksa nedrīkst būt lielāka par CHF 8;
- sadarbībā ar kaimiņvalstu muitas iestādēm līdz 2000. gada 1. janvārim panākt un pēc tam nodrošināt, lai muietošanas ilgums Šveices robežpunktos ar Eiropas Savienību nepārsniegtu 30 minūtes (no transporta līdzekļa iebrukšanas vienā muitas punktā un izbraukšanas pēc muitas formalitāšu nokārtošanas otrā).